

82

KONWENCJA KONSULARNA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Syryjskiej Republiki Arabskiej,

podpisana w Warszawie dnia 10 kwietnia 1981 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości

W dniu 10 kwietnia 1981 r. została podpisana w Warszawie Konwencja konsularna między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Syryjskiej Republiki Arabskiej w następującym brzmieniu:

KONWENCJA KONSULARNA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
a Rządem Syryjskiej Republiki Arabskiej.

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Syryjskiej Republiki Arabskiej,

pragnąc dalej rozwijać i pogłębiać przyjaźielskie stosunki między obydwojoma Państwami zgodnie z powszechnie uznanymi zasadami prawa międzynarodowego, w szczególności zasadami równości suwerennych państw i ich terytorialnej integralności oraz nieingerencji w ich sprawy wewnętrzne,

postanowiły zawrzeć konwencję konsularną i w tym celu wyznaczyły pełnomocników:

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
Tadeusza MULICKIEGO,
Dyrektora Departamentu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

Rząd Syryjskiej Republiki Arabskiej,
Adnana MOURADA
Dyrektora Departamentu Konsularnego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

którzy po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Część I

Definicje.

Artykuł 1

W rozumieniu niniejszej konwencji następujące wyrażenia mają niżej określone znaczenie:

- 1) „urząd konsularny” oznacza każdy konsulat generalny, konsulat, wicekonsulat i agencję konsularną;
- 2) „okręg konsularny” oznacza terytorium wyznaczone urzędowi konsularnemu dla wykonywania funkcji konsularnych;
- 3) „kierownik urzędu konsularnego” oznacza osobę powołaną do działania w tym charakterze;

CONVENTION CONSULAIRE

entre le Gouvernement de la République Populaire de Pologne et le Gouvernement de la République Arabe Syrienne.

Le Gouvernement de la République Populaire de Pologne et le Gouvernement de la République Arabe Syrienne,

désireux de poursuivre le développement et l'approfondissement des relations d'amitié entre les deux Etats, sur la base des principes du droit international généralement reconnus et, en particulier, sur la base des principes de l'égalité souveraine des Etats, de l'intégrité territoriale et de la non-intervention dans les affaires intérieures, ont résolu de conclure une Convention Consulaire et ont désigné comme Plénipotentiaires à cet effet:

Le Gouvernement de la République Populaire de Pologne:
Tadeusz MULICKI — Directeur de Département au Ministère des Affaires Etrangères,

Le Gouvernement de la République Arabe Syrienne:
Adnan MOURAD — Directeur du Département Consulaire au Ministère des Affaires Etrangères.

Lesquels, après avoir échangé leurs pleins-pouvoirs respectifs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Chapitre premier

Définitions.

Article 1

Aux fins de la présente Convention, les expressions suivantes s'entendent comme il est précisé ci-dessous:

- 1) l'expression „poste consulaire” s'entend de tout consulat général, consulat, vice-consulat, ou agence consulaire;
- 2) l'expression „circonscription consulaire” s'entend du territoire attribué à un poste consulaire pour l'exercice des fonctions consulaires;
- 3) l'expression „chef de poste consulaire” s'entend de la personne chargée d'agir en cette qualité;

- 4) „urzędnik konsularny” oznacza każdą osobę, łącznie z kierownikiem urzędu konsularnego, powołaną w tym charakterze do wykonywania funkcji konsularnych;
 - 5) „pracownik konsularny” oznacza każdą osobę wykonującą czynności administracyjne lub techniczne oraz osobę zatrudnioną w służbie domowej urzędu konsularnego;
 - 6) „członkowie urzędu konsularnego” oznacza urzędników konsularnych, pracowników konsularnych oraz członków personelu służby;
 - 7) „członkowie personelu konsularnego” oznacza urzędników konsularnych poza kierownikiem urzędu konsularnego, pracowników konsularnych i członków personelu służby;
 - 8) „członek personelu prywatnego” oznacza osobę zatrudnioną wyłącznie w służbie prywatnej członka urzędu konsularnego;
 - 9) „członek rodziny” oznacza małżonka członka urzędu konsularnego, jego dzieci i rodziców, a także dzieci i rodziców jego małżonka, pod warunkiem że osoby te pozostają we wspólnocie domowej z członkiem urzędu konsularnego;
 - 10) „pomieszczenia konsularne” oznacza budynki lub części budynków i tereny przyległe do nich bez względu na to, czyją są własnością, używane wyłącznie do celów urzędu konsularnego, włącznie z rezydencją kierownika urzędu konsularnego;
 - 11) „archiwa konsularne” oznacza wszystkie pisma, dokumenty, korespondencję, książki, filmy, taśmy magnetofonowe i rejestry urzędu konsularnego oraz szyfry i kody, kartoteki, jak również meble przeznaczone do ich ochrony i przechowywania;
 - 12) „korespondencja urzędowa” oznacza wszelką korespondencję odnoszącą się do urzędu konsularnego i jego funkcji;
 - 13) „statek morski” oznacza każde urządzenie pływające Państwa wysyłającego, zarejestrowane w tym Państwie zgodnie z jego prawem i uprawnione do podnoszenia bandery tego Państwa, z wyjątkiem okrętów wojennych;
 - 14) „statek powietrzny” oznacza każde cywilne urządzenie latające Państwa wysyłającego, zarejestrowane w tym Państwie zgodnie z jego prawem i uprawnione do używania oznaki przynależności państwowej tego Państwa;
 - 15) „obywatel Państwa wysyłającego” oznacza osobę mającą obywatelstwo tego Państwa;
 - 16) „osoby prawne Państwa wysyłającego” oznacza jednostki organizacyjne utworzone zgodnie z obowiązującym prawem tego Państwa i mające siedzibę w tym Państwie. Są one uznawane i traktowane na tej podstawie w Państwie przyjmującym.
- 4) l'expression „fonctionnaire consulaire” s'entend de toute personne, y compris le chef de poste consulaire, chargée en cette qualité de l'exercice des fonctions consulaires;
 - 5) l'expression „employé consulaire” s'entend de toute personne employée dans les services administratifs ou techniques ainsi qu'une personne affectée au service domestique d'un poste consulaire;
 - 6) l'expression „membre du poste consulaire” s'entend des fonctionnaires consulaires, des employés consulaires et des membres du personnel de service;
 - 7) l'expression „membre du personnel consulaire” s'entend des fonctionnaires consulaires autres que le chef de poste consulaire, des employés consulaires et des membres du personnel de service;
 - 8) l'expression „membre du personnel privé” s'entend d'une personne employée exclusivement au service privé d'un membre du poste consulaire;
 - 9) l'expression „membre de la famille” s'entend du mari ou de l'épouse du membre du poste consulaire, de ses enfants et de ses parents, ainsi que des enfants et des parents de l'époux ou de l'épouse à condition que ces personnes vivent au foyer du membre du poste consulaire;
 - 10) l'expression „locaux consulaires” s'entend des bâtiments ou des parties de bâtiments et du terrain attenant qui, quel qu'en soit le propriétaire, sont utilisés exclusivement aux fins du poste consulaire, y compris la résidence du chef du poste consulaire;
 - 11) l'expression „archives consulaires” comprend tous les papiers, documents, correspondance, livres, films, rubans magnétiques et registres du poste consulaire, ainsi que le matériel du chiffre et du code, les fichiers et les meubles destinés à les protéger et à les conserver;
 - 12) l'expression „correspondance officielle” s'entend de toute correspondance relative au poste consulaire et à ses fonctions;
 - 13) l'expression „navire” s'entend de toute unité flottante de l'Etat d'envoi enregistrée dans cet Etat conformément à sa législation et autorisée à battre pavillon de l'Etat d'envoi, à l'exception des bâtiments de guerre;
 - 14) l'expression „aéronef” s'entend de toute unité aérienne civile de l'Etat d'envoi enregistrée dans cet Etat, conformément à sa législation et autorisée à porter son signe distinctif indiquant l'appartenance à cet Etat;
 - 15) l'expression „le ressortissant de l'Etat d'envoi” s'entend d'une personne possédant la nationalité de cet Etat;
 - 16) l'expression „les personnes morales de l'Etat d'envoi” s'entend des institutions constituées selon les lois en vigueur dans cet Etat et qui ont leur siège dans cet Etat. Elles sont considérées et traitées sur cette base dans l'Etat de résidence.

Część II

Ustanawianie urzędów konsularnych oraz mianowanie urzędników i pracowników konsularnych.

Artykuł 2

1. Urząd konsularny może być ustanowiony na terytorium Państwa przyjmującego jedynie za zgodą tego Państwa.

Chapitre deuxième

Etablissement des postes consulaires et nomination des fonctionnaires consulaires et des employés consulaires.

Article 2

1. Un poste consulaire ne peut être établi sur le territoire de l'Etat de résidence qu'avec le consentement de cet Etat.

2. Siedziba urzędu konsularnego, jego klasa i okręg konsularny są ustalane przez Państwo wysyłające i podlegają aprobacie Państwa przyjmującego.

3. Późniejsze zmiany siedziby urzędu konsularnego, jego klasy i okręgu konsularnego mogą być dokonywane przez Państwo wysyłające jedynie za zgodą Państwa przyjmującego.

4. Upřednia wyraźna zgoda Państwa przyjmującego jest również wymagana dla otworzenia biura stanowiącego część istniejącego urzędu konsularnego, poza jego siedzibą.

Artykuł 3

1. Kierownik urzędu konsularnego jest mianowany przez Państwo wysyłające i dopuszczany do wykonywania swych funkcji przez Państwo przyjmujące.

2. Państwo wysyłające zaopatruje kierownika urzędu konsularnego w listy komisyjne lub podobny dokument zawierający z reguły jego imiona i nazwisko oraz stopień, jak również okręg konsularny i siedzibę urzędu konsularnego. Państwo wysyłające przekazuje listy komisyjne lub podobny dokument w drodze dyplomatycznej lub w innej odpowiedniej drodze rządowi Państwa, na którego terytorium kierownik urzędu konsularnego ma wykonywać swe funkcje.

3. Kierownik urzędu konsularnego będzie dopuszczony do wykonywania swych funkcji na mocy upoważnienia Państwa przyjmującego, zwanego *exequatur*, bez względu na formę tego upoważnienia. Wskazane jest, aby upoważnienie to zostało udzielone jak najszybciej. Do czasu udzielenia *exequatur*, kierownik urzędu konsularnego może być tymczasowo dopuszczony do wykonywania swych funkcji. W takim przypadku mają do niego zastosowanie postanowienia niniejszej konwencji.

4. Państwo, które odmawia udzielenia *exequatur*, nie jest obowiązane do podania Państwu wysyłającemu przyczyn odmowy.

Artykuł 4

1. Jeżeli z jakichkolwiek przyczyn kierownik urzędu konsularnego nie może wykonywać swych funkcji lub jeżeli jego stanowisko nie jest tymczasowo obsadzone, Państwo wysyłające może wyznaczyć do pełnienia funkcji tymczasowego kierownika urzędu konsularnego urzędnika konsularnego jednego ze swych urzędów konsularnych w Państwie przyjmującym albo członka personelu dyplomatycznego swego przedstawicielstwa dyplomatycznego w tym Państwie; nazwisko tej osoby będzie upřednio notyfikowane ministerstwu spraw zagranicznych Państwa przyjmującego.

2. Tymczasowemu kierownikowi urzędu konsularnego przysługują te same uprawnienia, przywileje i immunitety, z jakich korzysta kierownik urzędu konsularnego zgodnie z niniejszą konwencją.

3. W razie powierzenia funkcji tymczasowego kierownika urzędu konsularnego jednemu z członków personelu dyplomatycznego przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego, korzysta on nadal z przysługujących mu przywilejów i immunitetów dyplomatycznych.

Artykuł 5

Z chwilą gdy kierownik urzędu konsularnego zostanie dopuszczony, choćby tymczasowo, do wykonywania swych funkcji, Państwo przyjmujące niezwłocznie zawiadomi o tym właściwe organy okręgu konsularnego i za-

2. Le siège du poste consulaire, sa classe et sa circonscription consulaire sont fixés par l'Etat d'envoi et soumis à l'approbation de l'Etat de résidence.

3. Des modifications ultérieures ne peuvent être apportées par l'Etat d'envoi au siège du poste consulaire, à sa classe ou à sa circonscription consulaire qu'avec le consentement de l'Etat de résidence.

4. Le consentement exprès et préalable de l'Etat de résidence est également requis pour l'ouverture d'un bureau faisant partie d'un poste consulaire, en dehors du siège de celui-ci.

Article 3

1. Le chef de poste consulaire est nommé par l'Etat d'envoi et est admis à l'exercice de ses fonctions par l'Etat de résidence.

2. Le chef de poste consulaire est pourvu par l'Etat d'envoi d'un document, sous forme de lettre de provision ou acte similaire, attestant, en règle générale, ses noms et prénoms, sa catégorie et sa classe, la circonscription consulaire et le siège du poste consulaire. L'Etat d'envoi transmettra la lettre de provision ou acte similaire par la voie diplomatique ou toute autre voie appropriée, au gouvernement de l'Etat sur le territoire duquel le chef du poste consulaire doit exercer ses fonctions.

3. Le chef de poste consulaire est admis à l'exercice de ses fonctions par une autorisation de l'Etat de résidence dénommée *exequatur*, quelle que soit la forme de cette autorisation. Il est préférable que l'autorisation soit délivrée le plus tôt possible. En attendant la délivrance de l'*exequatur*, le chef de poste consulaire peut être admis provisoirement à l'exercice de ses fonctions. Dans ce cas, les dispositions de la présente Convention lui sont applicables.

4. L'Etat qui refuse de délivrer un *exequatur* n'est pas tenu à communiquer à l'Etat d'envoi les raisons de son refus.

Article 4

1. Si le chef de poste consulaire est empêché pour une raison quelconque d'exercer ses fonctions ou si le poste de chef de poste consulaire est temporairement vacant, l'Etat d'envoi peut charger temporairement des fonctions de gérant intérimaire du poste consulaire un fonctionnaire consulaire de ce poste ou d'un autre poste consulaire ou un membre du personnel diplomatique de la mission diplomatique, le nom de cette personne doit être notifié préalablement au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence.

2. Le gérant intérimaire du poste consulaire jouira des droits, privilèges et immunités prévus par la présente Convention en faveur du chef de poste consulaire.

3. Lorsqu'un des membres du personnel diplomatique de la mission diplomatique de l'Etat d'envoi accomplit provisoirement les fonctions de chef de poste consulaire, il continue à jouir des privilèges et immunités diplomatiques.

Article 5

Dès que le chef de poste consulaire est admis, même à titre provisoire ou intérimaire, à l'exercice de ses fonctions, l'Etat de résidence est tenu d'informer immédiatement les autorités compétentes de la circonscription

pewni zastosowanie odpowiednich środków, aby umożliwić mu wykonywanie funkcji urzędowych oraz korzystanie z postanowień niniejszej konwencji.

Artykuł 6

Ministerstwo spraw zagranicznych Państwa przyjmującego będzie pisemnie powiadamiane:

- a) o nominacji członków urzędu konsularnego, ich imionach i nazwiskach, stopniach, przybyciu do urzędu konsularnego po mianowaniu, ostatecznym wyjeździe lub o zakończeniu funkcji oraz o wszystkich dalszych zmianach mających wpływ na ich status, które mogą powstać w czasie ich zatrudnienia w urzędzie konsularnym;
- b) o przybyciu i ostatecznym wyjeździe członka rodziny członka urzędu konsularnego oraz o tym, że jakaś osoba staje się lub przestaje być członkiem rodziny;
- c) o przybyciu i ostatecznym wyjeździe członków personelu prywatnego oraz o zakończeniu ich służby;
- d) o zatrudnieniu i zwolnieniu osób, zamieszkałych w Państwie przyjmującym, jako pracowników konsularnych lub członków personelu prywatnego.

Artykuł 7

1. Urzędnikiem konsularnym może być tylko osoba mająca wyłącznie obywatelstwo Państwa wysyłającego i nie mająca w Państwie przyjmującym miejsca stałego pobytu.

2. Urzędnicy konsularni nie mogą wykonywać w Państwie przyjmującym żadnej działalności zawodowej lub handlowej o charakterze zarobkowym, poza swoimi funkcjami urzędowymi.

Artykuł 8

1. Właściwe organy Państwa przyjmującego wydają bezpłatnie każdemu urzędnikowi konsularnemu dokument stwierdzający jego tożsamość i stanowisko.

2. Postanowienie ustępu 1 stosuje się także do pracowników konsularnych i członków personelu prywatnego, pod warunkiem że osoby te nie są obywatelami Państwa przyjmującego ani nie mają w tym Państwie miejsca stałego pobytu.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się odpowiednio do członków rodzin.

Artykuł 9

1. Państwo przyjmujące może w każdej chwili, bez obowiązku uzasadniania swojej decyzji, powiadomić w drodze dyplomatycznej Państwo wysyłające o tym, że exequatur udzielone kierownikowi urzędu konsularnego zostało cofnięte albo że urzędnik konsularny został uznany za persona non grata lub że jakikolwiek inny członek personelu konsularnego jest osobą niepożądaną. W tym przypadku Państwo wysyłające albo odwoła taką osobę, albo położy kres jej funkcjom w urzędzie konsularnym.

2. Jeżeli Państwo wysyłające nie wypełni w rozsądnym terminie swych obowiązków wynikających z ustępu 1, Państwo przyjmujące może, odpowiednio do przypadku, albo cofnąć exequatur danej osobie, albo przestać ją uważać za członka personelu konsularnego.

consulaire et de prendre les mesures nécessaires afin qu'il puisse s'acquitter des devoirs de sa charge et bénéficier du traitement prévu par la présente Convention.

Article 6

Sont notifiés au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence:

- a) la nomination des membres d'un poste consulaire, leurs noms, prénoms et qualités, leur arrivée après leur nomination au poste consulaire, leur départ définitif ou la cessation de leurs fonctions, ainsi que tous autres changements intéressant leur statut qui peuvent se produire au cours de leur service au poste consulaire;
- b) l'arrivée et le départ définitif d'une personne de la famille d'un membre d'un poste consulaire et, s'il y a lieu, le fait qu'une personne devient ou cesse d'être membre de la famille;
- c) l'arrivée et le départ définitif des membres du personnel privé et la fin de leur service en cette qualité;
- d) l'engagement de personnes résidant dans l'Etat de résidence en tant qu'employés consulaires ou membres du personnel privé ainsi que leur licenciement.

Article 7

1. Le fonctionnaire consulaire ne peut être que ressortissant de l'Etat d'envoi et ne peut avoir domicile dans l'Etat de résidence.

2. Les fonctionnaires consulaires n'exerceront dans l'Etat de résidence aucune activité professionnelle ou commerciale pour leur profit personnel en dehors de leurs fonctions officielles.

Article 8

1. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence délivrent gratuitement à tout fonctionnaire consulaire un document attestant son identité et sa qualité.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent également aux employés consulaires et aux membres du personnel privé, à condition que ces personnes ne soient ni ressortissantes ni résidents de l'Etat de résidence.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article sont applicables aux membres des familles.

Article 9

1. L'Etat de résidence peut à tout moment et sans avoir à donner les motifs de sa décision informer par la voie diplomatique l'Etat d'envoi que l'exequatur accordé au chef de poste consulaire est retiré ou qu'un fonctionnaire consulaire est persona non grata ou que tout autre membre du personnel consulaire n'est pas acceptable. L'Etat d'envoi rappellera alors la personne en cause ou mettra fin à ses fonctions dans le poste consulaire.

2. Si l'Etat d'envoi refuse d'exécuter ou n'exécute pas dans un délai raisonnable les obligations qui lui incombent au titre du paragraphe 1 du présent article, l'Etat de résidence peut, selon le cas, retirer l'exequatur à la personne en cause ou cesser de la considérer comme membre du personnel consulaire.

Artykuł 10

Funkcje członka urzędu konsularnego ulegają zakończeniu w szczególności przez:

- a) notyfikację przez Państwo wysyłające Państwu przyjmującemu, że funkcje tej osoby uległy zakończeniu;
- b) cofnięcie exequatur;
- c) notyfikację przez Państwo przyjmujące Państwu wysyłającemu, że Państwo przyjmujące przestało uważać tę osobę za członka personelu konsularnego w przypadku przewidzianym w artykule 9 ustęp 2.

Część III

Ułatwienia, przywileje i immunitety.

Artykuł 11

Państwo przyjmujące udzieli wszelkich ułatwień w wykonywaniu funkcji urzędu konsularnego i urzędników konsularnych oraz podejmie odpowiednie środki w tym celu, aby mogli oni wykonywać swą działalność urzędową i korzystać z praw, przywilejów i immunitetów przewidzianych w niniejszej konwencji.

Artykuł 12

1. Państwo wysyłające ma prawo, na warunkach przewidzianych przez ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego, nabywać na własność, posiadać lub użytkować tereny, budynki lub części budynków, z przeznaczeniem na siedzibę urzędu konsularnego, na rezydencję kierownika urzędu konsularnego lub na mieszkanie innych członków urzędu konsularnego mających obywatelstwo Państwa wysyłającego, budować lub przystosowywać do tych samych celów budynki na nabytych terenach i przenosić prawa własności terenów, budynków lub części budynków w ten sposób nabytych lub zabudowanych.

2. Państwo przyjmujące udzieli Państwu wysyłającemu wszelkiej niezbędnej pomocy w nabywaniu terenów i budynków lub części budynków przeznaczonych do celów wymienionych w ustępie 1.

3. Państwo wysyłające jest obowiązane stosować się do ustaw i przepisów Państwa przyjmującego dotyczących budownictwa i urbanistyki albo innych ograniczeń mających zastosowanie na obszarze, na którym znajdują się tereny, budynki lub ich części.

Artykuł 13

1. Państwo wysyłające ma prawo używania w Państwie przyjmującym swej flagi państwowej i godła swego Państwa, jak również tablicy z odpowiednim napisem w języku państwa wysyłającego i w języku Państwa przyjmującego, oznaczającym urząd konsularny zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu.

2. Flaga Państwa wysyłającego może być wywieszona i jego godło może być umieszczone na budynku, w którym mieści się urząd konsularny, na jego drzwiach wejściowych, jak również na rezydencji kierownika urzędu konsularnego. Flaga Państwa wysyłającego może być wywieszana także na środkach transportu kierownika urzędu w czasie, gdy są używane do celów urzędowych,

Article 10

Les fonctions d'un membre d'un poste consulaire prennent fin notamment par:

- a) la notification par l'Etat d'envoi à l'Etat de résidence du fait que ses fonctions ont pris fin,
- b) le retrait de l'exequatur,
- c) la notification par l'Etat de résidence à l'Etat d'envoi qu'il a cessé de considérer la personne en question comme membre du personnel consulaire, dans le cas prévu à l'article 9, paragraphe 2.

Chapitre troisième

Facilités, privilèges et immunités.

Article 11

L'Etat de résidence accorde toutes facilités pour l'accomplissement des fonctions du poste consulaire et aux fonctionnaires consulaires et prend les dispositions nécessaires pour que ceux-ci puissent exercer leur activité officielle et bénéficier des droits, privilèges et immunités prévus par la présente Convention.

Article 12

1. L'Etat d'envoi a le droit, dans le cadre des lois et règlements de l'Etat de résidence d'acquérir, de posséder ou d'utiliser des terrains, des bâtiments ou parties de bâtiments destinés aux bureaux du poste consulaire, à la résidence du chef de poste consulaire ou aux logements des autres membres du poste consulaire de l'Etat d'envoi, de construire ou d'aménager aux mêmes fins les bâtiments se trouvant sur les terrains achetés; de transférer la propriété des terrains, des bâtiments ou parties des bâtiments ainsi acquis ou construits.

2. L'Etat de résidence accordera à l'Etat d'envoi toute aide nécessaire pour acquérir des terrains et des bâtiments ou parties de bâtiments destinés aux fins indiquées au paragraphe 1.

3. L'Etat d'envoi n'est pas exempt de l'obligation de se conformer à la législation sur la construction et l'urbanisme ou autres restrictions applicables dans la région où ces terrains, bâtiments ou parties de bâtiments sont situés.

Article 13

1. L'Etat d'envoi a le droit d'utiliser dans l'Etat de résidence son pavillon national et son écusson aux armes de l'Etat ainsi qu'une plaque portant une inscription appropriée dans la langue de l'Etat d'envoi et celle de l'Etat de résidence désignant le poste consulaire conformément aux dispositions du présent article.

2. Le pavillon national de l'Etat d'envoi peut être arboré et l'écusson aux armes de l'Etat placé sur le bâtiment occupé par le poste consulaire et sur sa porte d'entrée, ainsi que sur la résidence du chef de poste consulaire. Le pavillon national de l'Etat d'envoi peut être arboré également sur les moyens de transport du chef de poste consulaire lorsque ceux-ci sont utilisés pour les besoins du service.

Artykuł 14

1. Pomieszczenia konsularne oraz mieszkania urzędników konsularnych są nietykalne. Organy Państwa przyjmującego nie mogą do nich wkraczać bez zgody kierownika urzędu konsularnego lub kierownika przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego albo osoby wyznaczonej przez jednego z nich.

2. Państwo przyjmujące ma szczególny obowiązek przedsięwzięcia wszelkich stosownych środków dla ochrony pomieszczeń konsularnych przed jakimkolwiek wtargnięciem lub szkodą oraz dla zapobieżenia jakiegokolwiek zakłóceniu spokoju urzędu konsularnego lub uchybieniu jego godności.

3. Pomieszczenia konsularne, ich urządzenia i inne przedmioty, które tam się znajdują, oraz środki transportu nie podlegają żadnej formie przeszukania, rekwizycji, zajęcia lub egzekucji.

Artykuł 15

Archiwa konsularne są nietykalne w każdym czasie i niezależnie od tego, gdzie się znajdują.

Artykuł 16

1. Państwo przyjmujące dopuszcza i ochrania swobodę porozumiewania się urzędu konsularnego we wszelkich celach urzędowych. Przy porozumiewaniu się z rządem, przedstawicielstwami dyplomatycznymi oraz innymi urzędami konsularnymi Państwa wysyłającego, bez względu na to, gdzie się znajdują, urząd konsularny może używać wszelkich odpowiednich środków łączności, włącznie z kurlerami dyplomatycznymi lub konsularnymi, pocztą dyplomatyczną lub konsularną, jak również korespondencją sporządzoną kodem lub szyfrem. Urząd konsularny może zainstalować nadajnik radiowy i używać go jedynie za zgodą Państwa przyjmującego. Jeżeli używane są przez urząd konsularny środki łączności publicznej, to stosuje się zasady obowiązujące przedstawicielstwo dyplomatyczne.

2. Korespondencja urzędowa urzędu konsularnego jest nietykalna.

3. Poczty konsularnej nie wolno ani otwierać, ani zatrzymywać. Jeżeli jednak właściwe organy Państwa przyjmującego mają poważne podstawy, aby przypuszczać, że poczta zawiera inne przedmioty niż korespondencja, dokumenty i przedmioty przeznaczone wyłącznie do użytku urzędowego, mogą żądać, aby poczta ta została otwarta w ich obecności przez upoważnionego przedstawiciela Państwa wysyłającego. Jeżeli właściwe organy Państwa wysyłającego odmówią zastosowania się do tej prośby, poczta zostanie zwrócona do miejsca, skąd pochodzi.

4. Paczki stanowiące pocztę konsularną powinny mieć widoczne, zewnętrzne oznaczenia ich charakteru i mogą zawierać jedynie korespondencję urzędową, jak również dokumenty i przedmioty przeznaczone wyłącznie do użytku urzędowego.

Article 14

1. Les locaux consulaires ainsi que les logements des fonctionnaires consulaires sont inviolables. Les autorités de l'Etat de résidence ne peuvent y pénétrer qu'avec le consentement soit du chef de poste consulaire soit du chef de la mission diplomatique de l'Etat d'envoi ou de la personne autorisée par l'un d'eux.

2. L'Etat de résidence a l'obligation spéciale de prendre toutes mesures appropriées afin d'empêcher que les locaux du poste consulaire soient envahis ou endommagés, la paix du poste consulaire troublée ou sa dignité amoindrie.

3. Les locaux consulaires, leur ameublement et les autres objets qui s'y trouvent ainsi que les moyens de transport ne peuvent faire l'objet d'aucune perquisition, réquisition, saisie ou mesure d'exécution.

Article 15

Les archives consulaires sont inviolables à tout moment et en quelque lieu qu'ils se trouvent.

Article 16

1. L'Etat de résidence permet et protège la liberté de communication du poste consulaire pour toutes fins officielles. En communiquant avec le gouvernement, les missions diplomatiques et les autres postes consulaires de l'Etat d'envoi, où qu'ils se trouvent, le poste consulaire peut employer tous les moyens de communication appropriés, y compris les courriers diplomatiques ou consulaires, la valise diplomatique ou consulaire et les messages en code ou en chiffre. Toutefois, le poste consulaire ne peut installer et utiliser un poste émetteur de radio qu'avec l'assentiment de l'Etat de résidence. Si les moyens de communication publics sont employés, les conditions en vigueur pour la mission diplomatique seront applicables pour le poste consulaire.

2. La correspondance officielle du poste consulaire est inviolable.

3. La valise consulaire ne doit être ni ouverte ni retenue. Toutefois, si les autorités compétentes de l'Etat de résidence ont de sérieux motifs de croire que la valise contient d'autres objets que la correspondance officielle ou que des documents ou objets destinés exclusivement à un usage officiel, elles peuvent demander que la valise soit ouverte en leur présence par un représentant autorisé de l'Etat d'envoi. Si les autorités dudit Etat opposent un refus à la demande, la valise est renvoyé à son lieu d'origine.

4. Les colis constituant la valise consulaire doivent porter des marques extérieures visibles de leur caractère et ne peuvent contenir que la correspondance officielle, ainsi que des documents ou objets destinés exclusivement à un usage officiel.

5. Kurier konsularny Państwa wysyłającego korzysta na terytorium Państwa przyjmującego z tych samych praw, przywilejów i immunitetów, z których korzysta kurier dyplomatyczny, pod warunkiem że jest zaopatrzony w urzędowy dokument stwierdzający jego status i określający liczbę paczek stanowiących pocztę konsularną. Kurierem konsularnym może być tylko obywatel Państwa wysyłającego nie mający miejsca stałego pobytu w Państwie przyjmującym. Zasady te stosuje się również do kuriera konsularnego działającego w sposób tymczasowy, którego prawa, przywileje i immunitety kończą się po dostarczeniu odbiorcy bagażu konsularnego.

6. Poczta konsularna może być powierzona kapitanowi statku lub statku powietrznego, udającego się do prawnie dozwolonego miejsca przybycia. Kapitan ten powinien być zaopatrzony w urzędowy dokument, określający liczbę paczek składających się na pocztę; jednakże nie będzie on uważany za kuriera konsularnego. Członek urzędu konsularnego może swobodnie odebrać pocztę konsularną bezpośrednio od kapitana statku lub statku powietrznego i przekazać mu taką pocztę w ten sam sposób.

Artykuł 17

Państwo przyjmujące będzie traktowało urzędników konsularnych z należnym szacunkiem i stosuje wszelkie odpowiednie środki dla zapewnienia im ochrony osobistej, wolności i godności.

Artykuł 18

1. Kierownik urzędu konsularnego korzysta z immunitetu jurysdykcyjnego w sprawach karnych, cywilnych i administracyjnych w Państwie przyjmującym. Korzysta on z nietykalności osobistej i w związku z tym nie podlega aresztowaniu, zatrzymaniu ani ograniczeniu wolności osobistej w jakiegokolwiek innej formie.

2. Urzędnicy konsularni, oprócz kierownika urzędu konsularnego, oraz pracownicy konsularni korzystają z immunitetu jurysdykcyjnego w sprawach karnych, cywilnych i administracyjnych w Państwie przyjmującym w odniesieniu do czynności dokonanych w wykonywaniu ich funkcji. Nie podlegają aresztowaniu, zatrzymaniu lub ograniczeniu wolności osobistej w jakiegokolwiek innej formie w odniesieniu do czynności dokonanych poza zakresem ich funkcji, z wyjątkiem popełnienia poważnego przestępstwa, które według prawa Państwa przyjmującego zagrożone jest karą pozbawienia wolności na czas nie krótszy niż pięć lat lub karą surowszą i to na podstawie decyzji wydanej przez organy tego Państwa, właściwe w sprawach karnych. Poza powyższymi przypadkami osoby wyżej wymienione nie mogą być uwięzione ani poddane ograniczeniu wolności osobistej w jakiegokolwiek innej formie, chyba że w wykonaniu prawomocnego wyroku sądowego.

3. W razie wszczęcia postępowania karnego przeciwko członkowi urzędu konsularnego lub członkowi jego rodziny bądź w razie jego aresztowania, zatrzymania lub ograniczenia wolności osobistej w jakiegokolwiek innej formie, właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią o tym niezwłocznie kierownika urzędu konsularnego.

4. W razie wszczęcia postępowania karnego przeciwko członkowi urzędu konsularnego, będzie ono prowadzone szybko oraz w sposób, który najmniej utrudniałby wykonywanie obowiązków służbowych w urzędzie konsularnym.

5. Le courrier consulaire de l'Etat d'envoi jouit sur le territoire de l'Etat de résidence des mêmes droits, privilèges et immunités dont jouit le courrier diplomatique, sous réserve d'être doté de documents officiels mentionnant sa qualité et déterminant le nombre de colis dont la valise est constituée. Ne peut être courrier consulaire que le ressortissant de l'Etat d'envoi ne résidant pas dans l'Etat de résidence. Cela s'applique aussi au courrier consulaire, agissant d'une manière provisoire, et dont les droits, privilèges et immunités prennent fin après la livraison de la valise consulaire au destinataire.

6. La valise consulaire peut être confiée au commandant d'un navire ou d'un aéronef, qui doit arriver à un point d'entrée autorisé. Ce commandant doit être porteur d'un document officiel indiquant le nombre de colis constituant la valise, mais il n'est pas considéré comme courrier consulaire. Un membre du poste consulaire peut prendre directement et librement en possession la valise des mains du commandant du navire ou de l'aéronef, ou bien la lui remettre de la même façon.

Article 17

L'Etat de résidence traitera les fonctionnaires consulaires avec le respect qui leur est dû et prendra toutes mesures appropriées pour empêcher toute atteinte à leur personne, leur liberté et leur dignité.

Article 18

1. Le chef de poste consulaire bénéficie de l'immunité de juridiction en matière pénale, civile et administrative dans l'Etat de résidence. Il bénéficie de l'inviolabilité personnelle et de ce fait ne peut être ni arrêté, ni détenu, ni privé de sa liberté sous quelque forme que ce soit.

2. Les fonctionnaires consulaires autres que le chef de poste consulaire et les employés consulaires bénéficient de l'immunité de juridiction en matière pénale, civile et administrative dans l'Etat de résidence pour les actes accomplis dans l'exercice de leurs fonctions. Ils ne peuvent être ni arrêtés, ni détenus, ni privés de leur liberté sous quelque forme que ce soit pour les actes accomplis en dehors de l'exercice de leurs fonctions que dans le cas d'une infraction grave punissable en vertu de la législation de l'Etat de résidence d'une peine privative de liberté dont le minimum est au moins de cinq ans ou d'une peine plus grave et sur la base d'une décision émanant d'une autorité de cet Etat, compétente en matière pénale. A l'exception de ces cas, ils ne peuvent être incarcérés ni soumis à aucune autre forme de limitation de leur liberté personnelle sauf en exécution d'un jugement définitif en matière pénale.

3. En cas de poursuite pénale, d'arrestation, de détention ou de privation de liberté sous quelque forme que ce soit d'un membre du poste consulaire, ainsi que d'un membre de sa famille, les autorités compétentes de l'Etat de résidence sont tenues d'en informer sans délai le chef du poste consulaire.

4. Lorsqu'une procédure pénale est engagée contre un membre du poste consulaire, elle est conduite rapidement et de manière à gêner le moins possible l'exercice de ses fonctions dans le poste consulaire.

5. Postanowienie ustępu 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania, jeśli chodzi o:

- a) powództwa z zakresu prawa rzeczowego dotyczącego prywatnego mienia nieruchomości, położonego na terytorium Państwa przyjmującego, chyba że kierownik urzędu konsularnego posiada je w imieniu Państwa wysyłającego do celów urzędu konsularnego;
- b) powództwa dotyczącego spadkobrania, w którym kierownik urzędu konsularnego występuje jako wykonawca testamentu, administrator, spadkobierca lub zapisobierca w charakterze osoby prywatnej, a nie w imieniu Państwa wysyłającego.

6. Postanowień ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie stosuje się do spraw cywilnych:

- a) wynikłych z zawarcia przez członka urzędu konsularnego umowy, w której nie występował on wyraźnie lub w sposób dorozumiany jako przedstawiciel Państwa wysyłającego;
- b) wytoczonych na skutek szkody powstałej w wyniku wypadku w Państwie przyjmującym, spowodowanego przez pojazd, statek morski lub statek powietrzny.

Artykuł 19

1. Członkowie urzędu konsularnego mogą być wzywani do składania zeznań w charakterze świadków przed sądami i innymi właściwymi organami Państwa przyjmującego. Pracownicy konsularni nie mogą odmówić złożenia zeznań, z wyjątkiem przypadków określonych w ustępie 3. Jeżeli urzędnik konsularny odmawia złożenia zeznań, nie można wobec niego stosować żadnego środka przymusu ani sankcji.

2. Organ wzywający do złożenia zeznań nie powinien utrudniać członkom urzędu konsularnego wykonywania ich obowiązków urzędowych. Może on, gdy jest to możliwe, przyjąć zeznanie w urzędzie konsularnym lub mieszkaniu albo przyjąć oświadczenie na piśmie.

3. Członkowie urzędu konsularnego nie są obowiązani do składania zeznań co do faktów związanych z wykonywaniem swych obowiązków urzędowych ani do przedstawiania urzędowej korespondencji lub innych dokumentów urzędowych. Nie są obowiązani do udzielania opinii jako rzeczoznawcy prawa Państwa wysyłającego.

Artykuł 20

1. Państwo wysyłające może zrzec się przywilejów i immunitetów określonych w artykułach 18 i 19. To zrzeczenie powinno być zawsze wyraźne i zakomunikowane Państwu przyjmującemu na piśmie.

2. Wszczęcie przez urzędnika i pracownika konsularnego postępowania w przypadku, w którym mógłby korzystać z immunitetu jurysdykcyjnego na podstawie artykułu 18, pozbawia go prawa powoływania się na immunitet jurysdykcyjny w stosunku do jakiegokolwiek powództwa wzajemnego, bezpośrednio związanego z powództwem głównym.

3. Zrzeczenie się immunitetu od jurysdykcji w odniesieniu do postępowania sądowego lub administracyjnego nie jest uważane za zrzeczenie się immunitetu w stosunku do środków wykonania orzeczenia. W stosunku do takich środków niezbędne jest odrębne zrzeczenie się.

5. La disposition du paragraphe 1 du présent article ne s'applique pas lorsqu'il s'agit:

- a) d'une action réelle concernant un immeuble privé situé sur le territoire de l'Etat de résidence, à moins que le chef de poste consulaire ne le possède pour le compte de l'Etat d'envoi aux fins du poste;
- b) d'une action concernant une succession dans laquelle le chef de poste consulaire figure comme exécuteur testamentaire, administrateur, héritier ou légataire, à titre privé et non pas au nom de l'Etat d'envoi;

6. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas en cas d'action civile:

- a) résultant des obligations d'un contrat qu'un membre du poste consulaire n'a pas conclu expressément ou implicitement et tant que mandataire de l'Etat d'envoi;
- b) intentée par un tiers se prévalant d'un dommage causé dans l'Etat de résidence par un véhicule, un navire ou un aéronef.

Article 19

1. Les membres du poste consulaire peuvent être appelés à répondre comme témoins au cours de procédures judiciaires ou administratives. Les employés consulaires ne peuvent refuser de répondre comme témoins, si ce n'est dans les cas mentionnés au paragraphe 3 du présent article. Si un fonctionnaire consulaire refuse de témoigner, aucune mesure coercitive ou autre sanction ne peut lui être appliquée.

2. L'autorité qui requiert le témoignage doit éviter de gêner les membres du poste consulaire dans l'accomplissement de leurs fonctions. Elle peut recueillir son témoignage à sa résidence ou au poste consulaire, ou accepter une déclaration écrite de sa part, toutes les fois que cela est possible.

3. Les membres du poste consulaire ne sont pas tenus de déposer sur des faits ayant trait à l'exercice de leurs fonctions ou de produire la correspondance et les documents officiels y relatifs. Ils ont également le droit de refuser de témoigner en tant qu'experts sur le droit national de l'Etat d'envoi.

Article 20

1. L'Etat d'envoi peut renoncer à l'égard d'un membre du poste consulaire aux privilèges et immunités prévus aux articles 18 et 19. La renonciation aux privilèges et immunités doit toujours être expresse et doit être communiquée par écrit à l'Etat de résidence.

2. Si un fonctionnaire consulaire ou un employé consulaire, dans une matière où il bénéficierait de l'immunité de juridiction en vertu de l'article 18 engage une procédure, il n'est pas recevable à invoquer l'immunité de juridiction à l'égard de toute demande reconventionnelle directement liée à la demande principale.

3. La renonciation à l'immunité de juridiction pour une action civile ou administrative n'est pas censée impliquer la renonciation à l'immunité quant aux mesures d'exécution du jugement, pour lesquelles une renonciation distincte est nécessaire.

Artykuł 21

Państwo przyjmujące powinno zwalniać członków urzędu konsularnego i członków ich rodzin od wszelkich świadczeń osobistych, od wszelkiej służby publicznej jakiegokolwiek rodzaju oraz od obciążeń wojskowych, takich jak związane z rekwizycją, daninami i zakwaterowaniem.

Artykuł 22

1. Członkowie urzędu konsularnego, jak również członkowie ich rodzin, zwolnieni są od wszelkich obowiązków przewidzianych w ustawach i innych przepisach Państwa przyjmującego w sprawie rejestracji cudzoziemców, zezwoleń na pobyt i zezwoleń na zatrudnienie oraz innych tego rodzaju formalności dotyczących cudzoziemców.

2. Postanowienie ustępu 1 nie ma jednak zastosowania do pracowników konsularnych, którzy nie są stałymi pracownikami Państwa wysyłającego lub wykonują w Państwie przyjmującym jakąkolwiek prywatną działalność zarobkową, ani do członków ich rodzin.

Artykuł 23

1. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 niniejszego artykułu członkowie urzędu konsularnego w odniesieniu do pracy wykonywanej przez nich dla Państwa wysyłającego oraz członkowie ich rodzin nie podlegają przepisom o ubezpieczeniu społecznym, jakie obowiązują w Państwie przyjmującym.

2. Zwolnienie przewidziane w ustępie 1 niniejszego artykułu stosuje się również do członków personelu prywatnego, którzy zatrudnieni są wyłącznie u członków urzędu konsularnego, pod warunkiem że:

- a) nie są obywatelami Państwa przyjmującego ani nie mają tam miejsca stałego pobytu;
- b) podlegają przepisom o ubezpieczeniu społecznym, obowiązującym w Państwie wysyłającym lub w państwie trzecim.

3. Członkowie urzędu konsularnego zatrudniający osoby, do których nie stosuje się zwolnienia przewidzianego w ustępie 2 niniejszego artykułu, powinni przestrzegać obowiązków nakładanych na pracodawców przez przepisy Państwa przyjmującego o ubezpieczeniu społecznym.

4. Zwolnienie przewidziane w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu nie wyklucza dobrowolnego uczestnictwa w systemie ubezpieczenia społecznego Państwa przyjmującego, pod warunkiem że takie uczestnictwo jest przez to Państwo dozwolone.

Artykuł 24

1. Członkowie urzędu konsularnego, jak również członkowie ich rodzin, są zwolnieni od wszelkich podatków i opłat osobistych i rzeczowych, państwowych, terenowych i komunalnych, z wyjątkiem:

- a) podatków pośrednich, które normalnie wliczane są w cenę towarów lub usług;

Article 21

L'Etat de résidence doit exempter les membres du poste consulaire et les membres de leur famille de toute prestation personnelle et de tout service d'intérêt public, de quelque nature qu'il soit, et des charges militaires telles que les réquisitions, contributions et logements militaires.

Article 22

1. Les membres du poste consulaire et les membres de leur famille, sont exempts de toutes les obligations prévues par les lois et règlements de l'Etat de résidence en matière d'immatriculation, de permis de séjour et de travail et autres formalités de même nature auxquelles seraient astreints les étrangers.

2. Toutefois, les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent ni aux employés consulaires qui ne sont pas employés permanents de l'Etat d'envoi ou qui exercent une activité privée de caractère lucratif dans l'Etat de résidence, ni aux membres de leur famille.

Article 23

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 du présent article, les membres du poste consulaire, pour ce qui est des services qu'ils rendent à l'Etat d'envoi, et les membres de leur famille, sont exempts des dispositions de sécurité sociale qui peuvent être en vigueur dans l'Etat de résidence.

2. L'exemption prévue au paragraphe 1 du présent article s'applique également aux membres du personnel privé qui sont au service exclusif des membres du poste consulaire, à condition:

- a) qu'ils ne soient pas ressortissants de l'Etat de résidence ou n'y aient pas leur résidence permanente,
- b) qu'ils soient soumis aux dispositions de sécurité sociale qui sont en vigueur dans l'Etat d'envoi ou dans un Etat tiers.

3. Les membres du poste consulaire qui ont à leur service des personnes auxquelles l'exemption prévue au paragraphe 2 du présent article ne s'applique pas, doivent observer les obligations que les dispositions de sécurité sociale de l'Etat de résidence imposent à l'employeur.

4. L'exemption prévue aux paragraphes 1 et 2 du présent article n'exclut pas la participation volontaire au régime de sécurité sociale de l'Etat de résidence pour autant qu'elle est admise par cet Etat.

Article 24

1. Les membres du poste consulaire ainsi que les membres de leur famille sont exempts de tous impôts et taxes, personnels ou réels, nationaux, régionaux et communaux, à l'exception:

- a) des impôts indirects d'une nature telle qu'ils sont normalement incorporés dans le prix des marchandises ou des services,

- b) podatków i opłat od nieruchomości stanowiących własność prywatną, położonych na terytorium Państwa przyjmującego, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 25;**
- c) podatków spadkowych i podatków od przeniesienia prawa własności, pobieranych przez Państwo przyjmujące, z zastrzeżeniem postanowień lit. b) ustępu 3 niniejszego artykułu,**
- d) podatków i opłat od wszelkiego rodzaju prywatnych dochodów, mających swe źródło w Państwie przyjmującym;**
- e) opłat pobieranych za świadczenie usług;**
- f) opłat rejestracyjnych, sądowych, hipotecznych i skarbowych, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 25.**

2. Członkowie urzędu konsularnego zatrudniający osoby, których płace nie są zwolnione od podatku od wynagrodzeń w Państwie przyjmującym, będą wypełniać obowiązki nakładane przez przepisy tego Państwa w zakresie pobierania podatku od wynagrodzeń.

3. W razie śmierci członka urzędu konsularnego lub członka jego rodziny, Państwo przyjmujące jest obowiązane:

- a) zezwolić na wywóz ruchomego mienia pozostałego po osobie zmarłej, z wyjątkiem mienia nabytego w Państwie przyjmującym, którego wywóz był zabroniony w chwili śmierci;
- b) nie pobierać państwowych, terenowych ani komunalnych podatków od spadku ani podatków od przeniesienia prawa własności w odniesieniu do mienia ruchomego, które znajdowało się w Państwie przyjmującym jedynie w związku z przebywaniem zmarłego w tym państwie, jako członka urzędu konsularnego lub jako członka jego rodziny.

Artykuł 25

1. Pomieszczenia konsularne, a także mieszkania członków urzędu konsularnego, których właścicielem lub najemcą jest Państwo wysyłające, są wolne od wszelkich państwowych, terenowych lub komunalnych podatków i opłat, z wyjątkiem opłat pobieranych za świadczenie usług. Stosuje się to również do umów i aktów dotyczących ich nabycia.

2. Zwolnień wymienionych w ustępie 1 nie stosuje się do podatków i opłat ciężących na podstawie ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego na osobie, która zawarła umowę z Państwem wysyłającym.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się również do ruchomości będących własnością Państwa wysyłającego i przeznaczonych do celów urzędu konsularnego.

Artykuł 26

1. Zgodnie ze swymi ustawami i innymi przepisami Państwo przyjmujące zezwala na wwóz i wywóz oraz przyznaje zwolnienie z wszelkich opłat celnych i innych opłat z tym związanych, z wyjątkiem opłat za składowanie, przewóz i podobne usługi:

- b) des impôts et taxes sur les biens immeubles privés situés sur le territoire de l'Etat de résidence sous réserve des dispositions de l'article 25,
- c) des droits de succession et de mutation perçus par l'Etat de résidence, sous réserve des dispositions de l'alinéa b) du paragraphe 3 du présent article,
- d) des impôts et taxes sur les revenus privés de toute nature qui ont leur source dans l'Etat de résidence,
- e) des impôts et taxes perçus en rémunération de services particuliers rendus,
- f) des droits d'enregistrement, de greffe, d'hypothèque et de timbre, sous réserve des dispositions de l'article 25.

2. Les membres du poste consulaire qui emploient des personnes dont les traitements ou salaires sont soumis à l'impôt sur le revenu dans l'Etat de résidence doivent respecter les obligations que les lois et règlements dudit Etat imposent en matière de l'impôt sur le revenu.

3. En cas de décès d'un membre du poste consulaire ou d'un membre de sa famille, l'Etat de résidence est tenu:

- a) de permettre l'exportation des biens meubles du défunt, à l'exception de ceux qui ont été acquis dans l'Etat de résidence et qui font l'objet d'une prohibition d'exportation au moment du décès,
- b) de ne pas prélever de droits nationaux, régionaux ou communaux de succession ni de mutation sur les biens meubles dont la présence dans l'Etat de résidence était due uniquement à la présence dans cet Etat du défunt en tant que membre du poste consulaire ou membre de la famille d'un membre du poste consulaire.

Article 25

1. Les locaux consulaires et les logements des membres du poste consulaire dont l'Etat d'envoi est propriétaire ou locataire sont exempts de tous impôts et taxes de toute nature, nationaux, régionaux ou communaux, à l'exception des taxes perçues en rémunération de services rendus. On applique également cela aux contrats et aux actes relatifs à l'acquisition de ces biens immeubles.

2. L'exemption fiscale prévue au paragraphe 1 du présent article ne s'applique pas aux impôts et taxes qui, d'après les lois et les règlements de l'Etat de résidence, sont à la charge de la personne qui a contracté avec l'Etat d'envoi.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article s'appliquent également aux biens meubles étant la propriété de l'Etat d'envoi et utilisés exclusivement pour les besoins du poste consulaire.

Article 26

1. Suivant les dispositions législatives et réglementaires qu'il peut adopter, l'Etat de résidence autorise l'entrée et accorde l'exemption de tous les droits de douane, taxes et autres redevances connexes autres que frais d'entrepôt, de transport et frais afférents à des services analogues, pour:

a) przedmiotów przeznaczonych do użytku służbowego urzędu konsularnego;

b) przedmiotów przeznaczonych do użytku osobistego urzędników konsularnych i członków ich rodzin, łącznie z przedmiotami przeznaczonymi do urządzenia się. Artykuły konsumpcyjne nie powinny przekraczać ilości koniecznych do bezpośredniego spożycia przez te osoby.

2. Pracownicy konsularni korzystają z przywilejów i zwolnień przewidzianych w ustępie 1 w odniesieniu do przedmiotów sprowadzonych w momencie pierwszego urządzenia się.

3. Wyrażenie „przedmioty” obejmuje również środki transportu.

4. Bagaze osobiste, przywiezione przez urzędników konsularnych i członków ich rodzin, zwolnione są od kontroli celnej. Mogą być one poddawane tej kontroli tylko wówczas, gdy istnieją poważne powody do przypuszczenia, że zawierają one przedmioty inne niż wymienione w ustępie 1 lit. b) albo przedmioty, których przywóz lub wywóz jest zabroniony przez ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego lub które podlegają jego ustawom i innym przepisom o kwarantannie. Kontrola taka powinna być dokonywana w obecności zainteresowanego urzędnika konsularnego lub członka jego rodziny.

Artykuł 27

Z zastrzeżeniem swych ustaw i innych przepisów dotyczących stref, do których wstęp ze względu na bezpieczeństwo Państwa jest zabroniony lub ograniczony, Państwo przyjmujące zapewni wszystkim członkom urzędu konsularnego i członkom ich rodzin swobodę poruszania się i podróżowania na swym terytorium.

Artykuł 28

Środki transportu będące własnością Państwa wysyłającego i przeznaczone do celów urzędu konsularnego lub będące własnością członków urzędu konsularnego podlegają w Państwie przyjmującym obowiązkowemu ubezpieczeniu.

Artykuł 29

1. Pracownicy konsularni, którzy są obywatelami Państwa przyjmującego lub mają miejsce stałego pobytu w tym Państwie, podlegają jurysdykcji Państwa przyjmującego, z wyjątkiem dotyczącym wykonywania ich funkcji, i korzystają tylko z immunitetów przewidzianych w artykule 19 ust. 3.

2. Członkowie rodziny członka urzędu konsularnego korzystają z przywilejów i immunitetów przyznanych w niniejszej konwencji członkom urzędu konsularnego, pod warunkiem że nie są obywatelami Państwa przyjmującego, nie mają miejsca stałego pobytu w tym Państwie ani nie wykonują w nim działalności zarobkowej.

3. Członkowie rodziny kierownika urzędu konsularnego korzystają na tych samych warunkach z nietykalności osobistej przewidzianej w artykule 18 ustęp 1 niniejszej konwencji.

4. Państwo przyjmujące powinno wykonywać swoją jurysdykcję w stosunku do osób wymienionych w ustępach 1 i 2 w sposób, który możliwie najmniej utrudniałby wykonywanie funkcji urzędu konsularnego.

a) les objets destinés à l'usage officiel du poste consulaire,

b) les objets destinés à l'usage personnel des fonctionnaires consulaires et des membres de leur famille, y compris les effets destinés à leur établissement. Les articles de consommation ne doivent pas dépasser les quantités nécessaires pour leur utilisation directe par les intéressés.

2. Les employés consulaires bénéficient des privilèges et exemptions prévus au paragraphe 1 du présent article pour ce qui est des objets importés lors de leur première installation.

3. Dans le terme objets sont également compris les moyens de transport.

4. Les bagages personnels accompagnés des fonctionnaires consulaires et des membres de leur famille sont exemptés de la visite douanière. Ils ne peuvent être soumis à la visite que s'il y a de sérieuses raisons de supposer qu'ils contiennent des objets autres que ceux mentionnés à l'alinéa b) du paragraphe 1 du présent article ou des objets dont l'importation ou l'exportation est interdite par les lois et règlements de l'Etat de résidence ou soumis à ses lois et règlements de quarantaine. Cette visite ne peut avoir lieu qu'en présence du fonctionnaire consulaire intéressé ou d'un membre de sa famille.

Article 27

Sous réserve des lois et règlements de l'Etat de résidence relatives aux zones dont l'accès est interdit ou réglementé pour des raisons de sécurité nationale, l'Etat de résidence assure à tous les membres du poste consulaire et aux membres de leur famille la liberté de circuler et de voyager sur son territoire.

Article 28

Les moyens de transport étant la propriété de l'Etat d'envoi et destinés à l'usage du poste consulaire ou qui sont la propriété des membres du poste consulaire doivent faire l'objet d'une assurance obligatoire.

Article 29

1. Les employés consulaires qui sont ressortissants ou résidents permanents de l'Etat de résidence sont soumis à la juridiction de l'Etat de résidence sauf en ce qui concerne l'exercice de leurs fonctions et ne bénéficient que des immunités prévues à l'article 19 paragraphe 3.

2. Les membres de la famille d'un membre du poste consulaire bénéficient des privilèges et immunités définis par la présente Convention à condition qu'ils ne soient pas des ressortissants de l'Etat de résidence, ni résidents permanents dans cet Etat et n'exercent pas dans l'Etat de résidence une occupation privée de caractère lucratif.

3. Sous les mêmes conditions, les membres de la famille du chef de poste consulaire bénéficient de l'inviolabilité personnelle prévue au paragraphe 1 de l'article 18 de la présente Convention.

4. L'Etat de résidence doit exercer sa juridiction sur les personnes visées aux paragraphes 1 et 2 du présent article de façon à ne pas entraver d'une manière excessive les fonctions du poste consulaire.

Część IV

Chapitre quatrième

Funkcje konsularne.

Fonctions consulaires.

Artykuł 30

Article 30

Urzędnik konsularny jest uprawniony do:

- a) ochrony w Państwie przyjmującym praw i interesów Państwa wysyłającego oraz jego obywateli;
- b) popierania rozwoju stosunków handlowych, gospodarczych, kulturalnych, naukowych i turystycznych między Państwem wysyłającym a Państwem przyjmującym oraz do popierania przyjaznych stosunków między tymi Państwami;
- c) zapoznawania się wszelkimi legalnymi sposobami z warunkami i rozwojem życia handlowego, gospodarczego, kulturalnego, naukowego i turystycznego w Państwie przyjmującym, zdawania z tego sprawy rządowi Państwa wysyłającego oraz udzielania informacji osobom zainteresowanym.

Le fonctionnaire consulaire est habilité à:

- a) protéger dans l'Etat de résidence les droits et les intérêts de l'Etat d'envoi, ainsi que ceux de ses ressortissants,
- b) favoriser le développement des relations commerciales, économiques, culturelles, scientifiques et touristiques entre l'Etat d'envoi et l'Etat de résidence et promouvoir entre eux des relations amicales,
- c) s'informer par tous les moyens licites des conditions et de l'évolution de la vie commerciale, économique, culturelle, scientifique et touristique de l'Etat de résidence, faire rapport à ce sujet au gouvernement de l'Etat d'envoi et donner les renseignements aux personnes intéressées.

Artykuł 31

Article 31

1. Urzędnik konsularny wykonuje funkcje konsularne w swym okręgu konsularnym. Za zgodą Państwa przyjmującego może on je wykonywać również poza swoim okręgiem konsularnym.

1. Le fonctionnaire consulaire exerce ses fonctions dans sa circonscription consulaire. Toutefois, il peut exercer ses fonctions en dehors de cette circonscription avec le consentement de l'Etat de résidence.

2. Przy wykonywaniu swoich funkcji urzędnik konsularny może zwracać się do:

2. Dans l'exercice de ses fonctions, le fonctionnaire consulaire peut s'adresser aux:

- a) właściwych miejscowych organów swojego okręgu konsularnego;
- b) właściwych naczelnych organów Państwa przyjmującego, jeżeli zezwalają na to ustawy i inne przepisy lub zwyczajnie tego Państwa albo umowy międzynarodowe.

- a) autorités locales compétentes de la circonscription consulaire;
- b) autorités centrales compétentes de l'Etat de résidence, dans la mesure où le permettent les lois, règlements et coutumes de cet Etat, ainsi que les accords internationaux.

Artykuł 32

Article 32

1. Urzędnik konsularny ma prawo, zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego, reprezentować obywateli Państwa wysyłającego lub zapewniać odpowiednie zastępstwo przed sądami lub innymi organami Państwa przyjmującego, gdy obywatele ci z powodu nieobecności lub z jakiegokolwiek innej przyczyny nie są w stanie podjąć w odpowiednim czasie obrony swych praw i interesów.

1. Le fonctionnaire consulaire a le droit, en se conformant aux lois et règlements de l'Etat de résidence, de représenter les ressortissants de l'Etat d'envoi ou de prendre des dispositions afin d'assurer leur représentation appropriée devant les tribunaux ou les autres autorités de l'Etat de résidence, lorsque ces ressortissants en raison de leur absence ou pour toute autre cause ne peuvent défendre en temps utile leur droits et intérêts.

2. Zastępstwo, o którym mowa w ustępie 1, ustaje z chwilą, gdy osoba zastępowana ustanowi swego pełnomocnika lub sama zapewni ochronę swych praw i interesów.

2. La représentation prévue au paragraphe 1 du présent article cesse lorsque la personne représentée a désigné un mandataire ou s'est chargée elle-même de la défense de ses droits et intérêts.

Artykuł 33

Article 33

Urzędnik konsularny ma prawo:

- a) prowadzić rejestr obywateli Państwa wysyłającego;
- b) przyjmować wnioski i oświadczenia w sprawach dotyczących obywatelstwa obywateli Państwa wysyłającego i wydawać dokumenty z tym związane;
- c) wydawać obywatelom Państwa wysyłającego paszporty lub inne dokumenty podróży, przedłużać ich ważność, dokonywać w nich zmian, a także je unieważniać;
- d) wydawać wizey.

Le fonctionnaire consulaire a le droit de:

- a) enregistrer les ressortissants de l'Etat d'envoi,
- b) recevoir les demandes et les déclarations en matière de nationalité des ressortissants de l'Etat d'envoi et délivrer les documents y relatifs,
- c) délivrer, renouveler, modifier ou annuler les passeports ou autres titres de voyages aux ressortissants de l'Etat d'envoi,
- d) délivrer des visas.

Artykuł 34

1. Jeżeli ustawy i inne przepisy Państwa wysyłającego do tego uprawniają, urzędnik konsularny ma prawo:

- a) prowadzić rejestr urodzeń i zgonów obywateli Państwa wysyłającego;
- b) przyjmować oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński i wydawać odpowiednie dokumenty, pod warunkiem że obie osoby zawierające małżeństwo są obywatelami Państwa wysyłającego; urząd konsularny zawiadamia właściwy organ Państwa przyjmującego o zawartych związkach małżeńskich, jeżeli ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego tego wymagają;
- c) prowadzić rejestr związków małżeńskich i rozwodów zawartych i orzeczonych zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego, pod warunkiem że jedna ze stron jest obywatelem Państwa wysyłającego;
- d) przyjmować oświadczenia dotyczące stosunków rodzinnych obywateli Państwa wysyłającego.

2. Postanowienia ustępu 1 nie zwalniają zainteresowanych osób od obowiązku dokonywania zgłoszeń przewidzianych przez ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego.

3. Właściwe organy Państwa przyjmującego będą na wniosek niezwłocznie i nieodpłatnie przysyłać urzędowi konsularnemu w celach urzędowych odpisy i wyciągi dokumentów stanu cywilnego, dotyczących obywateli Państwa wysyłającego.

Artykuł 35

1. Urzędnik konsularny ma prawo:

- a) przyjmować, sporządzać i uwierzytelniać wszelkie oświadczenia obywateli Państwa wysyłającego;
- b) przyjmować, sporządzać i uwierzytelniać rozporządzenia ostatniej woli i inne dokumenty, stwierdzające jednostronne czynności prawne obywateli Państwa wysyłającego;
- c) sporządzać, uwierzytelniać i przechowywać umowy, które zawierają między sobą obywatele Państwa wysyłającego, jeżeli nie dotyczą one ustanowienia, przeniesienia lub wygaśnięcia praw do nieruchomości znajdujących się w Państwie przyjmującym;
- d) uwierzytelniać podpisy obywateli Państwa wysyłającego;
- e) tłumaczyć i legalizować wszelkie akty i dokumenty wydane przez organy Państwa wysyłającego lub Państwa przyjmującego, jak również poświadczać tłumaczenia, odpisy i wyciągi z tych dokumentów;
- f) wykonywać inne czynności notarialne zgodnie z ustawami i przepisami Państwa wysyłającego.

2. Dokumenty wymienione w ustępie 1, sporządzone, zlegalizowane, uwierzytelnione lub poświadczane przez urzędnika konsularnego Państwa wysyłającego, uważane są za dokumenty urzędowe lub urzędowo uwierzytelnione lub poświadczane oraz mają taką samą moc dowodową i wywołują takie same skutki jak dokumenty zlegalizowane, uwierzytelnione lub poświadczane przez właściwe organy Państwa przyjmującego, jeżeli ich treść nie jest sprzeczna z ustawami i innymi przepisami tego Państwa.

Article 34

1. Dans la mesure où la législation de l'Etat d'envoi l'y habilite, le fonctionnaire consulaire est autorisé à:

- a) dresser et transcrire les actes de naissance et de décès des ressortissants de l'Etat d'envoi,
- b) célébrer les mariages et dresser les actes correspondants lorsque les futurs époux sont tous deux ressortissants de l'Etat d'envoi. Le poste consulaire informe les autorités compétentes de l'Etat de résidence des mariages contractés si la législation de l'Etat de résidence l'exige,
- c) enregistrer le mariage ou le divorce, fait conformément aux lois de l'Etat de résidence sous conditions que l'une des parties au moins soit ressortissant de l'Etat d'envoi,
- d) recevoir des déclarations relatives aux rapports de famille des ressortissants de l'Etat d'envoi.

2. Les dispositions du paragraphe 1 n'exemptent pas les personnes intéressées de l'obligation de faire les déclarations prescrites par la législation de l'Etat de résidence.

3. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence communiqueront sans retard et sans frais au poste consulaire les copies ou extraits d'actes de l'état-civil relatifs aux ressortissants de l'Etat d'envoi qui leur seront demandés à des fins administratives.

Article 35

1. Le fonctionnaire consulaire a le droit de:

- a) recevoir, établir toutes déclarations des ressortissants de l'Etat d'envoi et les certifier,
- b) établir, certifier et recevoir en dépôt des testaments et autres actes, ainsi que des déclarations des ressortissants de l'Etat d'envoi,
- c) dresser les contrats entre les ressortissants de l'Etat d'envoi, les légaliser et les conserver. Ceci ne s'applique pas aux contrats relatifs à l'établissement, au transfert et à la résiliation des droits imposés sur les biens immobiliers, se trouvant dans l'Etat de résidence,
- d) certifier ou légaliser les signatures des ressortissants de l'Etat d'envoi,
- e) traduire et légaliser tous actes et documents émanant des autorités de l'Etat d'envoi ou de l'Etat de résidence, ainsi que certifier les traductions, copies et extraits de ces documents,
- f) accomplir autres fonctions notariales conformément à la législation de l'Etat d'envoi.

2. Les documents énumérés au paragraphe 1 du présent article dressés, légalisés ou certifiés conformes par le fonctionnaire du poste consulaire de l'Etat d'envoi, sont considérés comme documents officiels dûment légalisés et possèdent la même force probante et produisent les mêmes effets que les documents légalisés ou certifiés conformes par les autorités compétentes de l'Etat de résidence à condition toutefois qu'ils ne s'opposent pas aux lois et règlements de cet Etat.

Artykuł 36

1. Urzędnik konsularny ma prawo przyjmować do depozytu dokumenty, pieniądze, przedmioty wartościowe i inne ruchomości od obywateli Państwa wysyłającego, jeżeli nie jest to sprzeczne z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego. Wyżej wymienione dokumenty, pieniądze, przedmioty wartościowe i inne ruchomości mogą być przekazywane z Państwa przyjmującego tylko zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa.

2. Urzędnik konsularny ma również prawo przyjmować, w celu przekazania osobom uprawnionym, przedmioty zagubione przez obywateli Państwa wysyłającego podczas ich pobytu w Państwie przyjmującym.

Artykuł 37

1. Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią niezwłocznie urzędnika konsularnego o otwarciu w tym Państwie spadku pó obywatela Państwa wysyłającego, jak również o otwarciu spadku, niezależnie od obywatelstwa osoby zmarłej, jeżeli obywatel Państwa wysyłającego powołany jest do spadku jako spadkobierca, uprawniony lub zapisobierca.

2. Właściwe organy Państwa przyjmującego podejmą odpowiednie środki przewidziane w ustawach i innych przepisach tego Państwa dla zabezpieczenia spadku oraz przekazania urzędnikowi konsularnemu odpisu testamentu, jeżeli został on sporządzony, oraz wszelkich posiadanych informacji dotyczących spadku, miejsca pobytu osób uprawnionych do spadku, wartości i składu masy spadkowej, włącznie z kwotami pochodzącymi z tytułu ubezpieczeń społecznych, zarobków i polis ubezpieczeniowych. Powiadomią także o terminie rozpoczęcia postępowania spadkowego lub stadium, w jakim ono się znajduje.

3. Urzędnik konsularny jest upoważniony, bez potrzeby przedstawienia pełnomocnictwa, do reprezentowania bezpośrednio lub za pośrednictwem swego przedstawiciela przed sądami i innymi właściwymi organami Państwa przyjmującego obywatela Państwa wysyłającego, uprawnionego do spadku lub mającego roszczenia do spadku w Państwie przyjmującym, jeżeli jest on nieobecny lub nie ustanowił swojego pełnomocnika.

4. Urzędnik konsularny ma prawo domagać się:

- a) zabezpieczenia spadku, nałożenia i zdjęcia pieczęci, podjęcia środków zabezpieczenia spadku, w tym wyznaczenia kuratora spadku, jak również uczestniczyć w tych czynnościach;
- b) sprzedaży mienia wchodzącego w skład spadku, jak również powiadomienia go o dacie ustalonej dla tej sprzedaży, aby mógł być obecny.

5. Z chwilą zakończenia postępowania spadkowego lub innych czynności urzędowych właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią o tym niezwłocznie urzędnika konsularnego i po uregulowaniu długów, opłat i podatków w ciągu trzech miesięcy przekażą mu spadek lub udziały spadkowe osób, które reprezentuje.

Article 36

1. Le fonctionnaire consulaire a le droit de recevoir en dépôt, des ressortissants de l'Etat d'envoi, les documents, sommes d'argent, objets de valeur et autres biens leur appartenant à condition que la législation de l'Etat de résidence ne s'y oppose pas.

Les-dits documents, sommes d'argent, objets de valeur et biens ne peuvent être exportés de l'Etat de résidence qu'en se conformant à la législation de cet Etat.

2. Le fonctionnaire consulaire a également le droit de recevoir, en vue de les transmettre à leurs propriétaires, les objets égarés par les ressortissants de l'Etat d'envoi au cours de leur séjour dans l'Etat de résidence.

Article 37

1. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence avisent sans retard le fonctionnaire consulaire de l'ouverture dans cet Etat d'une succession, à la suite du décès d'un ressortissant de l'Etat d'envoi, ainsi que de l'ouverture d'une succession quelle que soit la nationalité de la personne décédée, à laquelle un ressortissant de l'Etat d'envoi peut être intéressé en qualité d'héritier, d'ayant droit ou légataire.

2. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence prendront les mesures nécessaires prévues par les lois et règlements de cet Etat, pour protéger la succession et pour transmettre au fonctionnaire consulaire la copie du testament, si celui-ci a été dressé par le défunt, ainsi que toutes les informations dont elles disposent au sujet de la succession des ayants droit, de leur domicile et de leur séjour, de la valeur et de la composition de la succession, y compris les sommes provenant des assurances sociales, les revenus, le polices d'assurances. Elles informeront également de la date de l'ouverture de la procédure successorale ou de l'état de cette procédure.

3. Le fonctionnaire consulaire est autorisé d'office sans être tenu de présenter une procuration à représenter directement ou indirectement par l'entremise de son représentant, devant les tribunaux ou autres autorités compétentes de l'Etat de résidence, un ressortissant de l'Etat d'envoi ayant droit à la succession ou bien ayant des prétentions à une succession dans l'Etat de résidence, au cas où cet héritier est absent ou n'a pas désigné son mandataire.

4. Le fonctionnaire consulaire a le droit d'exiger:

- a) la conservation de la succession, la pose de scellés ainsi que leur levée, la prise de mesures en vue de la conservation de la succession, y compris la désignation d'un administrateur de la succession, ainsi que de participer à ces opérations;
- b) la vente des biens faisant partie de la succession ainsi que la communication de la date fixée pour cette vente afin qu'il puisse y être présent.

5. Au moment de la fin de la procédure successorale ou d'autres formalités officielles, les autorités compétentes de l'Etat de résidence informeront, sans retard, le fonctionnaire consulaire et après paiement des dettes, taxes et impôts, dans un délai de trois mois lui transmettront la succession ou bien les parts personnelles des personnes qu'il représente.

6. W razie gdy wartość spadku jest niewielka, urzędnik konsularny może wystąpić o przekazanie mu mienia spadkowego. Będzie on miał wówczas prawo przekazania tego mienia osobom uprawnionym.

7. Urzędnik konsularny ma prawo otrzymania, w celu przekazania osobom uprawnionym, udziałów spadkowych i zapisów przypadających obywatelom Państwa wysyłającego, nie mającym miejsca stałego pobytu w Państwie przyjmującym, oraz otrzymania sum, które przypadają uprawnionym z tytułu odszkodowań, rent, zaległych zaległości i polis ubezpieczeniowych.

8. Przekazanie mienia i należności do Państwa wysyłającego stosownie do postanowień ustępów 5—7 może być dokonane jedynie zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego.

Artykuł 38

1. Organy Państwa przyjmującego powiadamiają właściwy urząd konsularny, jeżeli powezmą wiadomość, że zachodzi potrzeba ustanowienia opieki lub kurateli nad obywatelami Państwa wysyłającego, który ma miejsce stałego lub tymczasowego pobytu w Państwie przyjmującym.

2. Postanowienia artykułu 32 niniejszej konwencji stożuje się do opieki i obrony praw i interesów małoletnich lub innych osób nie mających pełnej zdolności do czynności prawnych.

3. Urzędnik konsularny może występować do właściwych organów Państwa przyjmującego w sprawie powołania opiekunów lub kuratorów, a w szczególności proponować kandydatów do wykonywania tych funkcji.

4. W razie gdy zarządzanie mieniem małoletnich lub innych osób nie mających pełnej zdolności do czynności prawnych nie jest zapewnione, urzędnik konsularny może wystąpić o powołanie kuratora tego mienia lub zwrócić się do właściwych organów Państwa przyjmującego o podjęcie niezbędnych w tym celu środków.

5. Urzędnik konsularny może zgodnie z ustawami i przepisami Państwa wysyłającego opiekować się małoletnim obywatelem tego Państwa przebywającym na terytorium Państwa przyjmującego.

Artykuł 39

1. Urzędnik konsularny ma prawo porozumiewać się z obywatelami Państwa wysyłającego, spotykać się z nimi, udzielać im pomocy w ich stosunkach z organami Państwa przyjmującego w sprawach prowadzonych przez organy tego Państwa i w tym celu ułatwiać im korzystanie z pomocy adwokata, tłumacza lub innej osoby.

2. Państwo przyjmujące nie ogranicza kontaktów obywatela Państwa wysyłającego z urzędem konsularnym i nie utrudnia mu dostępu do pomieszczeń konsularnych.

6. Au cas, où la valeur de la succession est de peu d'importance, le fonctionnaire consulaire pourra réclamer que les biens successoraux lui soient remis. Il aura alors le droit de la transmettre aux personnes intéressées.

7. Le fonctionnaire consulaire a le droit de recevoir en vue de les transmettre aux personnes intéressées les parts personnelles et les legs revenant aux ressortissants de l'Etat d'envoi, ne résidant pas dans l'Etat de résidence, comme également de recevoir les sommes qui reviennent aux personnes intéressées au titre d'indemnités, de pensions, d'assurances sociales, d'arriérés de salaires et de polices d'assurances.

8. Le transfert des biens et avoirs à l'Etat d'envoi en application des dispositions des paragraphes 5, 6 et 7 du présent article ne pourra se faire que conformément à la législation de l'Etat de résidence.

Article 38

1. Les autorités de l'Etat de résidence notifient au poste consulaire compétent, lorsqu'elles en ont connaissance, les cas où il y aurait lieu de pourvoir à la nomination d'un tuteur ou d'un curateur pour un ressortissant de l'Etat d'envoi qui y séjourne d'une façon permanente ou temporaire.

2. Les dispositions de l'article 32 de la présente Convention sont applicables en ce qui concerne la protection et la défense des droits et intérêts des mineurs ou des autres incapables.

3. Le fonctionnaire consulaire peut intervenir auprès des autorités compétentes de l'Etat de résidence en ce qui concerne la nomination de tuteurs ou de curateurs et notamment proposer des candidatures pour l'exercice de ces fonctions.

4. Au cas où l'administration des biens des mineurs ou autres incapables n'est pas assurée, le fonctionnaire consulaire peut pourvoir à la nomination d'un administrateur de ces biens ou demander aux autorités compétentes de l'Etat de résidence de prendre les mesures nécessaires à cette fin.

5. Le fonctionnaire consulaire peut, en conformité avec la législation de l'Etat d'envoi, prendre soin d'un mineur, ressortissant de cet Etat, vivant sur le territoire de l'Etat de résidence.

Article 39

1. Le fonctionnaire consulaire a le droit de se mettre en contact avec les ressortissants de l'Etat d'envoi, de les rencontrer, de leur accorder son aide dans leurs relations avec les autorités de l'Etat de résidence dans les affaires traitées par ces autorités et de les aider à avoir un avocat, un interprète ou toute autre personne dans ce but.

2. L'Etat de résidence ne limite pas les rapports du ressortissant de l'Etat d'envoi avec le poste consulaire, et n'entrave pas son entrée dans les locaux consulaires.

3. Właściwe organy Państwa przyjmującego udzielą pomocy urzędnikowi konsularnemu w uzyskaniu informacji dotyczących obywatela Państwa wysyłającego w celu umożliwienia temu urzędnikowi skontaktowania się lub spotkania z tym obywatelem.

Artykuł 40

1. Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią niezwłocznie, najpóźniej w terminie pięciu dni, urząd konsularny Państwa wysyłającego o zatrzymaniu, aresztowaniu lub zastosowaniu jakiegokolwiek innego środka ograniczenia wolności osobistej obywatela Państwa wysyłającego przebywającego w jego okręgu konsularnym. Organy te są obowiązane niezwłocznie przekazywać wiadomości skierowane przez taką osobę do urzędu konsularnego. Powinny one także informować niezwłocznie zainteresowanego o jego uprawnieniach wynikających z postanowień niniejszego artykułu.

2. Urzędnik konsularny ma prawo odwiedzać obywatela Państwa wysyłającego zatrzymanego, aresztowanego lub w stosunku do którego zastosowano jakikolwiek inny środek ograniczenia wolności osobistej, a także rozmawiać lub korespondować z nim oraz udzielać mu pomocy w zorganizowaniu obrony. Ma on również prawo odwiedzać obywatela Państwa wysyłającego odbywającego karę pozbawienia wolności. Właściwe organy Państwa przyjmującego udziela urzędnikowi konsularnemu prawa widzenia się z takim obywatelem najpóźniej siódmego dnia od daty zatrzymania, aresztowania lub zastosowania jakiegokolwiek innego środka ograniczenia wolności osobistej, a następnie w rozsądnych okresach.

3. Uprawnienia określone w niniejszym artykule będą wykonywane zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego, z zastrzeżeniem, że nie uchylają one tych uprawnień.

Artykuł 41

Urzędnik konsularny ma prawo, na wniosek właściwych organów Państwa wysyłającego, przyjmować od obywateli Państwa wysyłającego dobrowolne zeznania oraz doręczać im pisma sądowe i pozasądowe. Przy wykonywaniu tych czynności nie można stosować ani grozić stosowaniem środków przymusu.

Artykuł 42

Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią niezwłocznie urzędnika konsularnego o zgonie obywatela Państwa wysyłającego i przekażą temu urzędnikowi bezpłatnie odpis aktu zgonu.

Artykuł 43

Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią niezwłocznie urzędnika konsularnego o wypadkach, w których wyniku obywatele Państwa wysyłającego ponieśli śmierć lub doznali ciężkich uszkodzeń ciała.

3. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence fourniront leur aide au fonctionnaire consulaire pour l'obtention des renseignements au sujet d'un ressortissant de l'Etat d'envoi, en vue de permettre à ce fonctionnaire de contacter et de rencontrer ce ressortissant.

Article 40

1. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence doivent avertir sans délai et au plus tard dans un délai de cinq jours le poste consulaire de l'Etat d'envoi lorsque, dans sa circonscription consulaire, un ressortissant de cet Etat est détenu, arrêté ou soumis à toute autre mesure privative de liberté. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence sont tenues de transmettre sans retard les communications d'une telle personne destinées au poste consulaire. Celles ci doivent sans retard informer l'intéressé de ses droits aux termes du présent article.

2. Le fonctionnaire consulaire a le droit de rendre visite au ressortissant de l'Etat d'envoi détenu, arrêté ou soumis à toute autre mesure privative de liberté et aussi de s'entretenir ou de correspondre avec lui ainsi que de lui prêter aide dans l'organisation de sa défense. Il a aussi le droit de rendre visite au ressortissant de l'Etat d'envoi purgeant une peine privative de liberté. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence accorderont au fonctionnaire consulaire le droit de se rendre auprès dudit ressortissant au plus tard sept jours après la détention, l'arrestation ou la soumission à toute autre mesure privative de liberté et ensuite à des intervalles raisonnables.

3. Les droits définis dans cette article seront exercés conformément aux lois et règlements de l'Etat de résidence sous réserve que ces derniers n'abolissent pas ces droits.

Article 41

Le fonctionnaire consulaire a le droit, sur la demande des autorités compétentes de l'Etat d'envoi, de recevoir des ressortissants de l'Etat d'envoi des dépositions volontaires en qualité de parties, de témoins ou d'experts, ainsi qu'il est de leur remettre des documents judiciaires et extrajudiciaires. Dans l'accomplissement de ces actes, il est interdit d'appliquer ou de menacer d'utiliser des moyens de contrainte.

Article 42

Les autorités compétentes de l'Etat de résidence informent sans retard le poste consulaire du décès d'un ressortissant de l'Etat d'envoi et transmettent sans frais au poste consulaire une copie de l'acte de décès.

Article 43

Les autorités compétentes de l'Etat de résidence informeront sans retard le fonctionnaire consulaire de tous les accidents à la suite desquels des ressortissants de l'Etat d'envoi auront trouvé la mort ou seront grièvement blessés.

Artykuł 44

1. W razie gdy obywatel Państwa wysyłającego, nie mający miejsca stałego pobytu w Państwie przyjmującym, zmarł w czasie podróży w tym Państwie, przedmioty pozostałe po nim zostaną zabezpieczone przez właściwe organy Państwa przyjmującego, a następnie przekazane, bez specjalnego postępowania, urzędnikowi konsularnemu Państwa wysyłającego. Urzędnik konsularny spłaci długi zaciągnięte przez osobę zmarłą w czasie jej przebywania w Państwie przyjmującym, do wysokości wartości przekazanych przedmiotów.

2. Do mienia określonego w ustępie 1 stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 37 ustęp 8.

Artykuł 45

1. Urzędnik konsularny ma prawo udzielania wszelkiej pomocy statkom Państwa wysyłającego oraz załogom tych statków podczas ich pobytu na wodach terytorialnych lub wewnętrznych Państwa przyjmującego włącznie z portami. Może on korzystać z prawa nadzoru i inspekcji w stosunku do statków tego Państwa i ich załóg.

2. Kapitan albo każdy inny członek załogi może komunikować się swobodnie z urzędem konsularnym. Mogą oni udawać się swobodnie do urzędu konsularnego, jeżeli ma on swoją siedzibę w porcie, gdzie znajduje się statek. Jeżeli urząd konsularny nie jest usytuowany w porcie, to komunikowanie się jest uzależnione od zgody właściwych organów lokalnych.

3. Właściwe organy Państwa przyjmującego uznają wszelkie środki podjęte przez urzędnika konsularnego zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa wysyłającego w stosunku do statków tego Państwa i ich załóg. Przy wykonywaniu takich funkcji urzędnik konsularny może zwracać się o pomoc do właściwych organów Państwa przyjmującego.

Artykuł 46

Urzędnik konsularny ma prawo dokonywać wszelkich czynności przewidzianych przez prawo Państwa wysyłającego w sprawach żeglugi, pod warunkiem że nie są one sprzeczne z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego, a w szczególności:

- a) przyjmować, sporządzać lub podpisywać wszelkie dokumenty dotyczące przynależności państwowej, własności i innych praw rzeczowych oraz stanu i eksploatacji statku;
- b) przesłuchiwać kapitana statku lub innych członków załogi, sprawdzać, przyjmować i poświadczать dokumenty statku, przyjmować oświadczenia dotyczące statku, ładunku i podróży oraz podejmować działania ułatwiające wejście, postój i wyjście statku z portu;
- c) podejmować niezbędne środki w celu zapewnienia leczenia szpitalnego i powrotu do kraju kapitana i innego członka załogi;

Article 44

1. Au cas où un ressortissant de l'Etat d'envoi, ne résidant pas dans l'Etat de résidence, venait à décéder au cours de son voyage dans cet Etat, les effets du défunt seront protégés et ensuite remis par les autorités compétentes de l'Etat de résidence sans procédure spéciale au fonctionnaire consulaire de l'Etat d'envoi. Le fonctionnaire consulaire remboursera les dettes contractées préalablement par le défunt au cours de son séjour, dans l'Etat de résidence jusqu'à la valeur des effets remis.

2. La disposition du paragraphe 8 de l'article 37 s'applique également aux biens visés au paragraphe 1 du présent article.

Article 45

1. Le fonctionnaire consulaire a le droit de prêter toute sorte d'assistance aux navires de l'Etat d'envoi ainsi qu'aux équipages de ces navires pendant leur séjour dans les eaux territoriales ou intérieures de l'Etat de résidence, y compris les ports. Il peut bénéficier du droit de surveillance et d'inspection à l'encontre des navires de cet Etat et de leurs équipages.

2. Le capitaine ou tout membre de l'équipage peut communiquer librement avec le poste consulaire. Ils peuvent se rendre librement au poste consulaire si celui-ci a son siège dans le port où se trouve le navire. Si le poste consulaire n'est pas situé dans le port, cette communication est subordonnée au consentement de l'autorité territoriale compétente.

3. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence respectent toutes les mesures entreprises par le fonctionnaire consulaire conformément aux lois et règlements de l'Etat d'envoi à l'encontre des navires de cet Etat et de leurs équipages. Pendant l'accomplissement de telles fonctions, le fonctionnaire consulaire peut demander l'aide des autorités compétentes de l'Etat de résidence.

Article 46

Le fonctionnaire consulaire a le droit, conformément aux lois de l'Etat d'envoi, d'entreprendre toutes activités relatives à la navigation à condition qu'elles ne sont pas contraires aux lois et autres règlements de l'Etat de résidence et en particulier:

- a) recevoir, dresser ou signer tous documents concernant la nationalité, la propriété et autres droits réels ainsi que l'état et l'exploitation d'un navire;
- b) interroger le capitaine du navire ou les autres membres de l'équipage, vérifier, recevoir et certifier les documents du navire, recevoir les déclarations relatives au navire, à la cargaison et au voyage ainsi que d'entreprendre les activités visant à faciliter l'entrée, le séjour et la sortie du navire du port;
- c) prendre toutes mesures indispensables afin d'assurer au capitaine et à tout autre membre de l'équipage les soins hospitaliers et le rapatriement;

d) udzielać kapitanowi lub innym członkom załogi pomocy w ich stosunkach z sądami i innymi organami Państwa przyjmującego i w tym celu zapewniać im opiekę prawną, pomoc tłumacza lub innych osób.

Artykuł 47

1. Sądy i inne właściwe organy Państwa przyjmującego nie mogą wykonywać swojej jurysdykcji co do przestępstw popełnionych na pokładzie statku Państwa wysyłającego, chyba że chodzi o:

- a) przestępstwa popełnione przez obywatela lub przeciwyko obywatelowi Państwa przyjmującego albo przez jakąkolwiek inną osobę lub przeciwko takiej osobie, jeżeli nie jest ona członkiem załogi statku;
- b) przestępstwa naruszające spokój, bezpieczeństwo portu lub wód terytorialnych bądź wewnętrznych Państwa przyjmującego;
- c) przestępstwa naruszające ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego, dotyczące zdrowia publicznego, bezpieczeństwa życia na morzu, imigracji, spraw celnych, zanieczyszczeń morza lub nielegalnego przewozu narkotyków;
- d) przestępstwa zagrożone według prawa Państwa przyjmującego karą pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat trzech lub karą surowszą.

2. Sądy i inne właściwe organy Państwa przyjmującego mogą jednak wykonywać swą jurysdykcję na pokładzie statku Państwa wysyłającego, jeżeli urzędnik konsularny wyrazi na to zgodę lub o to poprosi.

Artykuł 48

1. Jeżeli właściwe organy Państwa przyjmującego mają zamiar wejść na pokład statku Państwa wysyłającego, zatrzymać lub aresztować na pokładzie tego statku kapitana lub członka załogi, pasażera lub jakąkolwiek inną osobę, która nie jest obywatelem Państwa przyjmującego, albo też zająć mienie znajdujące się na tym statku, właściwe organy Państwa przyjmującego powinny, przed przystąpieniem do dokonywania tych czynności, powiadomić urząd konsularny, aby umożliwić urzędnikowi konsularnemu obecność przy tych czynnościach. W zawiadomieniu zostanie podana dokładna data i godzina dokonywania czynności. Jeżeli urzędnik konsularny ani jego przedstawiciel nie był obecny przy dokonywaniu tych czynności, może on wystąpić do wspomnianych organów o udzielenie mu wszelkich informacji o zdarzeniu. Postanowienia te mają również zastosowanie do przesłuchania przez właściwe organy Państwa przyjmującego kapitana statku lub innego członka załogi.

2. W razie konieczności pilnego dokonania czynności lub jeżeli czynność ma być dokonana na prośbę kapitana statku, urzędnik konsularny powinien być powiadomiony o czasie dokonywania czynności w możliwie najkrótszym terminie. Urzędnik konsularny, na jego prośbę, powinien być poinformowany o czynności dokonanej w czasie jego nieobecności.

d) prêter assistance au capitaine ou à tout autre membre de l'équipage dans leurs rapports avec les tribunaux et autres autorités de l'Etat de résidence, à cet effet, leur assurer l'assistance juridique, l'aide d'un interprète ou de toute autre personne.

Article 47

1. Les tribunaux et autres autorités judiciaires compétentes de l'Etat de résidence ne peuvent exercer leur juridiction s'il s'agit d'infractions commises à bord d'un navire de l'Etat d'envoi, que dans les cas suivants:

- a) infractions commises soit par ou contre un ressortissant de l'Etat de résidence, soit par ou contre toute personne autre qu'un membre de l'équipage;
- b) infractions troublant la tranquillité ou la sécurité du port ou des eaux territoriales ou intérieures de l'Etat de résidence;
- c) infractions contre les lois et règlements de l'Etat de résidence concernant la santé publique, la sauvegarde de la vie humaine en mer, l'immigration, les prescriptions douanières, la pollution de la mer ou le trafic illicite des drogues;
- d) infractions punissables aux termes de la législation de l'Etat de résidence d'une peine privative de liberté dont le minimum est au moins de trois ans ou d'une peine plus grave.

2. Les tribunaux et les autres autorités compétentes de l'Etat de résidence peuvent toutefois exercer leur juridictions à bord du navire de l'Etat d'envoi si le fonctionnaire consulaire donne son consentement ou à sa requête.

Article 48

1. Au cas où les autorités compétentes de l'Etat de résidence auraient l'intention d'effectuer des visites, d'arrêter ou détenir à bord du navire de l'Etat d'envoi, le capitaine, un autre membre de l'équipage, un passager de ce navire ou toute autre personne qui n'est pas ressortissant de l'Etat de résidence, ou saisir un bien se trouvant à bord, les autorités, avant de procéder à de tels actes, informent le poste consulaire afin que le fonctionnaire consulaire puisse y assister. L'avis adressé à cet effet indique une heure précise. Si le fonctionnaire consulaire ou son représentant n'y ont pas assisté, il peut, en s'adressant auxdites autorités, demander à ces autorités de leur remettre toutes informations sur ce qui s'est passé. Ces dispositions sont également applicables au cas où le capitaine ou tout membre de l'équipage devrait être interrogé par les autorités de l'Etat de résidence.

2. En cas de procédure d'urgence ou si l'enquête est faite sur demande du capitaine, le fonctionnaire consulaire doit être avisé au cours de l'enquête et le plus tôt possible.

Sur sa demande, il est également informé dans les cas d'enquête accomplie en son absence.

Artykuł 49

Postanowienia artykułów 45, 46 i 48 nie mogą być stosowane w sposób niezgodny z obowiązującymi ustawami i przepisami Państwa przyjmującego w sprawach celnych, kwarantanny i innych środków kontroli zdrowia publicznego, zanieczyszczeń morza, władz portowych, ochrony towarów i wjazdu cudzoziemców.

Artykuł 50

Urzędnik konsularny ma prawo odwiedzania każdego statku udającego się do portów Państwa wysyłającego w celu uzyskania informacji umożliwiających mu wystawienie lub podpisanie dokumentów wymaganych przez ustawy i inne przepisy Państwa wysyłającego dla wejścia statku do portów tego państwa, a także w celu przekazania właściwym organom Państwa wysyłającego informacji, o które te organy zwracają się.

Artykuł 51

1. Jeżeli statek Państwa wysyłającego uległ zatonięciu, rozbiciu, uszkodzeniu, osiadł na mieliźnie, został wyrzucony na brzeg lub doznał innej awarii na wodach terytorialnych lub wewnętrznych Państwa przyjmującego, właściwe organy tego Państwa powiadomią o tym niezwłocznie urzędnika konsularnego Państwa wysyłającego, jak również o środkach podjętych dla ratowania lub ochrony statku, pasażerów, załogi, ich mienia i ładunku.

2. Na prośbę urzędnika konsularnego właściwe organy Państwa przyjmującego udziela mu niezbędnej pomocy w podejmowaniu przez niego środków związanych z sytuacją określoną w ustępie 1.

3. Jeżeli statek Państwa wysyłającego zatonie, a jego wyposażenie, ładunek, zapasy lub inne przedmioty, które znajdowały się na statku, zostały znalezione na brzegu Państwa przyjmującego lub w jego pobliżu albo zostały sprowadzone do portu tego Państwa, i ani kapitan statku, ani jego pełnomocnik, ani przedstawiciele instytucji ubezpieczeniowej nie są obecni lub nie mogą podjąć kroków w celu zabezpieczenia tych przedmiotów lub o dalszym ich przeznaczeniu — urzędnik konsularny jest upoważniony w charakterze przedstawiciela właściciela statku do podjęcia takich środków, jakie mógłby podjąć w tym samym celu właściciel, gdyby był obecny.

4. Urzędnik konsularny może podjąć środki określone w ustępie 3 w odniesieniu do każdego przedmiotu należącego do obywatela Państwa wysyłającego i pochodzącego ze statku lub z ładunku statku, bez względu na jego przynależność państwową, sprowadzonego do portu lubi znalezione na brzegu albo w pobliżu brzegu Państwa przyjmującego, na statku, który uległ awarii, osiadł na mieliźnie lub zatonął. Właściwe organy Państwa przyjmującego zawiadomią niezwłocznie urzędnika konsularnego o istnieniu takiego przedmiotu.

5. Na statek Państwa wysyłającego, który uległ awarii, na jego wyposażenie, ładunek lub zapasy nie będą nakładane opłaty celne lub inne tego rodzaju opłaty na terytorium Państwa przyjmującego, pod warunkiem że nie będą one udostępnione do użytku lub spożycia w tym Państwie.

Article 49

Les dispositions des articles 45, 46 et 48 ne peuvent être opposées aux autorités de l'Etat de résidence pour tout ce qui concerne l'application de la législation et de réglementation douanière, des mesures de quarantaine sanitaire, ainsi que des autres mesures de contrôle ayant trait à la santé publique, pollution de la mer, la police des ports, la sûreté des marchandises et l'admission des étrangers.

Article 50

Le fonctionnaire consulaire a le droit de monter à bord de tout navire se rendant aux ports de l'Etat d'envoi, en vue d'obtenir les informations lui permettant de délivrer et de signer les documents exigés en vertu des lois et règlements de l'Etat d'envoi pour l'entrée du navire dans les ports de cet Etat, ainsi que pour transmettre aux autorités compétentes de l'Etat d'envoi des informations que ces autorités réclament.

Article 51

1. Si un navire de l'Etat d'envoi fait naufrage, se brise, subit des dommages, échoue, est rejeté sur la côte ou subit tout autre avarie dans les eaux territoriales ou intérieures de l'Etat de résidence, les autorités compétentes dudit Etat en informeront sans délai le fonctionnaire consulaire de l'Etat d'envoi et lui feront part des mesures prises en vue du sauvetage ou de la protection du navire, des passagers, de l'équipage, de leurs biens et de la cargaison.

2. A la demande du fonctionnaire consulaire, les organes compétents de l'Etat de résidence lui accorderont toute aide nécessaire dans les mesures qu'il doit prendre en rapport avec la situation définie au paragraphe 1.

3. Si un navire de l'Etat d'envoi fait naufrage, et son équipement, sa cargaison, ses provisions ou autres objets qui étaient à bord sont retrouvés sur la côte de l'Etat de résidence ou à proximité ou sont amenés dans le port de cet Etat, et que ni le capitaine du navire, ni son mandataire, ni les représentants des compagnies d'assurances ne sont présents ou ne peuvent prendre des dispositions en vue de la conservation de ces objets ou de leur destination future — le fonctionnaire consulaire est autorisé à prendre, en tant que représentant du propriétaire du navire, les dispositions que le propriétaire aurait pu prendre aux mêmes fins, s'il était présent.

4. Le fonctionnaire consulaire peut prendre toutes mesures définies au paragraphe 3 à l'égard de tout objet appartenant à un ressortissant de l'Etat d'envoi et provenant du navire ou de sa cargaison, sans tenir compte de la nationalité de ce navire amené au port ou trouvé sur la côte ou à proximité de la côte de l'Etat de résidence, navire qui a subi une avarie, a échoué ou coulé. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence informeront immédiatement le fonctionnaire consulaire de l'existence d'un tel objet.

5. L'équipement, la cargaison, et les provisions de bord du navire qui a subi une avarie ne sont pas passibles sur le territoire de l'Etat de résidence, de droits de douane ou toutes autres taxes de ce genre à condition qu'ils ne seront pas livrés à l'usage ou à la consommation dans cet Etat.

Artykuł 52

Jeżeli kapitan lub inny członek załogi statku Państwa wysyłającego zmarł lub zaginął w Państwie przyjmującym na statku bądź na lądzie, kapitan lub jego zastępca oraz urzędnik konsularny Państwa wysyłającego są wyłącznie właściwi do sporządzenia spisu inwentarza przedmiotów, walorów i innego mienia, pozostawionych przez zmarłego lub zaginionego, i do dokonania innych czynności koniecznych dla zabezpieczenia mienia i jego przekazania w celu likwidacji spadku. Jeżeli jednak zmarły lub zaginiony jest obywatelem Państwa przyjmującego, kapitan lub jego zastępca sporządza spis inwentarza w momencie stwierdzenia zgonu lub zaginięcia. Jedna kopia tego spisu jest doręczana organom Państwa przyjmującego, które są właściwe do dokonywania wszelkich czynności koniecznych do zabezpieczenia mienia i, w razie potrzeby, do likwidacji spadku. Organy te poinformują o swych czynnościach urząd konsularny Państwa wysyłającego.

Artykuł 53

Postanowienia artykułów 45—52 niniejszej konwencji stosuje się także do statków powietrznych Państwa wysyłającego w stopniu, w jakim możliwe jest takie zastosowanie.

Artykuł 54

1. Urząd konsularny może pobierać na terytorium Państwa przyjmującego za dokonane czynności konsularne opłaty oraz inne należności zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa wysyłającego.

2. Kwoty pobierane z tytułu czynności konsularnych, wymienione w ustępie 1, są wolne od wszelkich podatków i opłat Państwa przyjmującego.

Część V

Postanowienia ogólne i końcowe.

Artykuł 55

Urzędnik konsularny może wykonywać wszelkie inne funkcje powierzone mu przez Państwo wysyłające, których nie zakazują ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego lub którym Państwo to nie sprzeciwia się albo które są przewidziane w umowach międzynarodowych obowiązujących między obydwojma Państwami.

Artykuł 56

1. Wszystkie osoby korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie niniejszej konwencji są obowiązane, bez uszczerbku dla swych przywilejów i immunitetów, przestrzegać ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego. Osoby te mają także obowiązek przestrzegać zasady nieingerencji w sprawy wewnętrzne tego Państwa.

Article 52

Si un membre de l'équipage d'un navire de l'Etat d'envoi meurt ou disparaît dans l'Etat de résidence à bord du navire ou sur terre, le capitaine ou son remplaçant ainsi que le fonctionnaire consulaire de l'Etat d'envoi sont les seuls compétents à faire l'inventaire des objets, valeurs et autres biens laissés par le défunt ou le disparu et à effectuer les autres démarches nécessaires pour la conservation des biens et pour les transmettre en vue de liquider la succession. Toutefois, si le défunt ou disparu est ressortissant de l'Etat de résidence, le capitaine ou son remplaçant dresse l'inventaire au moment de la constatation du décès ou de la disparition. Une copie de cet inventaire est remise aux autorités de l'Etat de résidence, qui sont compétentes pour effectuer toutes sortes de démarches indispensables pour la conservation des biens et, en cas de besoin, pour la liquidation de la succession. Ces autorités informeront de leurs démarches le poste consulaire de l'Etat d'envoi.

Article 53

Les dispositions des articles 45—52 de la présente Convention sont également applicables aux aéronefs de l'Etat d'envoi dans la mesure où elles sont susceptibles d'être appliquées.

Article 54

1. Le poste consulaire peut percevoir sur le territoire de l'Etat de résidence des droits et taxes en contrepartie des services consulaires rendus, conformément aux lois et règlements de l'Etat d'envoi.

2. Les sommes perçues au titre des services consulaires rendus, visées au paragraphe 1 du présent article, sont libres de tous impôts et taxes de l'Etat de résidence.

Chapitre cinquième

Dispositions générales et finales.

Article 55

Le fonctionnaire consulaire peut exercer toutes autres fonctions qui lui sont confiées par l'Etat d'envoi et que n'interdit pas la législation de l'Etat de résidence ou auxquelles l'Etat de résidence ne s'oppose pas ou qui sont mentionnées dans les accords internationaux en vigueur entre les deux Etats.

Article 56

1. Toutes les personnes jouissant des privilèges et immunités en vertu de la présente Convention, sont tenues de respecter les lois et règlements de l'Etat de résidence, sans préjudice de leurs privilèges et immunités. Ces personnes ont également le devoir de ne pas s'immiscer dans les affaires intérieures de cet Etat.

2. Pomieszczenia konsularne nie powinny być używane w sposób niezgodny z wykonywaniem funkcji konsularnych.

Artykuł 57

Postanowienia niniejszej konwencji dotyczące obywateli Państwa wysyłającego mają odpowiednie zastosowanie do osób prawnych.

Artykuł 58

1. Postanowienia niniejszej konwencji stosuje się odpowiednio w razie wykonywania funkcji konsularnych przez przedstawicielstwo dyplomatyczne.

2. Imiona i nazwiska członków przedstawicielstwa dyplomatycznego, przydzielonych do służby konsularnej przedstawicielstwa dyplomatycznego, notyfikowane są ministerstwu spraw zagranicznych Państwa przyjmującego.

3. Członkowie przedstawicielstwa dyplomatycznego wymienieni w ustępie 2 korzystają nadal z przywilejów i immunitetów przysługujących im na podstawie ich statusu dyplomatycznego.

Artykuł 59

Państwo wysyłające może powierzyć swojemu urzędowi konsularnemu ustanowionemu w innym państwie wykonywanie funkcji konsularnych w państwie trzecim po notyfikacji o tym zainteresowanemu państwu i przy braku wyraźnego sprzeciwu któregośkolwiek z nich.

Artykuł 60

1. Konwencja niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie trzydziestego dnia od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Damaszku.

2. Konwencja niniejsza zawarta jest na czas nie określony. Może ona być wypowiedziana w drodze notyfikacji przez każdą z Umawiających się Stron. W takim wypadku utraci moc po upływie sześciu miesięcy od dnia wypowiedzenia.

Sporządzono w Warszawie dnia 10 kwietnia 1981 r., w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, arabskim i francuskim, przy czym trzy teksty mają jednakową moc. W razie rozbieżności tekst francuski będzie rozstrzygający.

Na dowód czego Pełnomocnicy Umawiających się Stron podpisali niniejszą konwencję i opatrzyli ją pieczęciami.

Z upoważnienia
Rządu
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

T. Mulicki

Z upoważnienia
Rządu
Syryjskiej Republiki
Arabskiej

A. Mourad

Pour
le Gouvernement
de la République Populaire
de Pologne

T. Mulicki

Pour
le Gouvernement
de la République Arabe
Syrienne

A. Mourad

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 17 września 1981 r.

2. Les locaux consulaires ne seront pas utilisés d'une façon incompatible avec l'exercice des fonctions consulaires.

Article 57

Les dispositions de la présente Convention applicables aux ressortissants de l'Etat d'envoi sont également applicables aux personnes morales.

Article 58

1. Les dispositions de la présente Convention s'appliquent également dans le cas où les fonctions consulaires sont exercées par la mission diplomatique.

2. Les prénoms et les noms des membres de la mission diplomatique, affectés au service consulaire de la mission diplomatique, seront notifiés au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence.

3. Les membres de la mission diplomatique, visés au paragraphe 2 du présent article, continuent à jouir des privilèges et immunités dont ils bénéficient au titre de leur statut diplomatique.

Article 59

L'Etat d'envoi peut, après notification aux Etats intéressés, et à moins que l'un d'eux ne s'y oppose expressément, charger un poste consulaire établi dans un Etat d'assumer l'exercice des fonctions consulaires dans un autre Etat.

Article 60

1. La présente Convention sera sujette à ratification et entrera en vigueur le trentième jour suivant la date de l'échange des instruments de ratification qui aura lieu à Damas.

2. La présente Convention restera en vigueur pour une période indéfinie. Elle peut être dénoncée, par voie de notification, par chacune des Parties contractantes. Dans ce cas, elle cessera d'être en vigueur dans les six mois suivant le jour de la dénonciation.

Fait à Varsovie le 10 avril 1981 en double exemplaire, rédigé en langue polonaise, arabe et française, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence, le texte français prévaudra.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des Parties contractantes ont signé la présente Convention et y ont apposé les sceaux.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: J. Czyrek